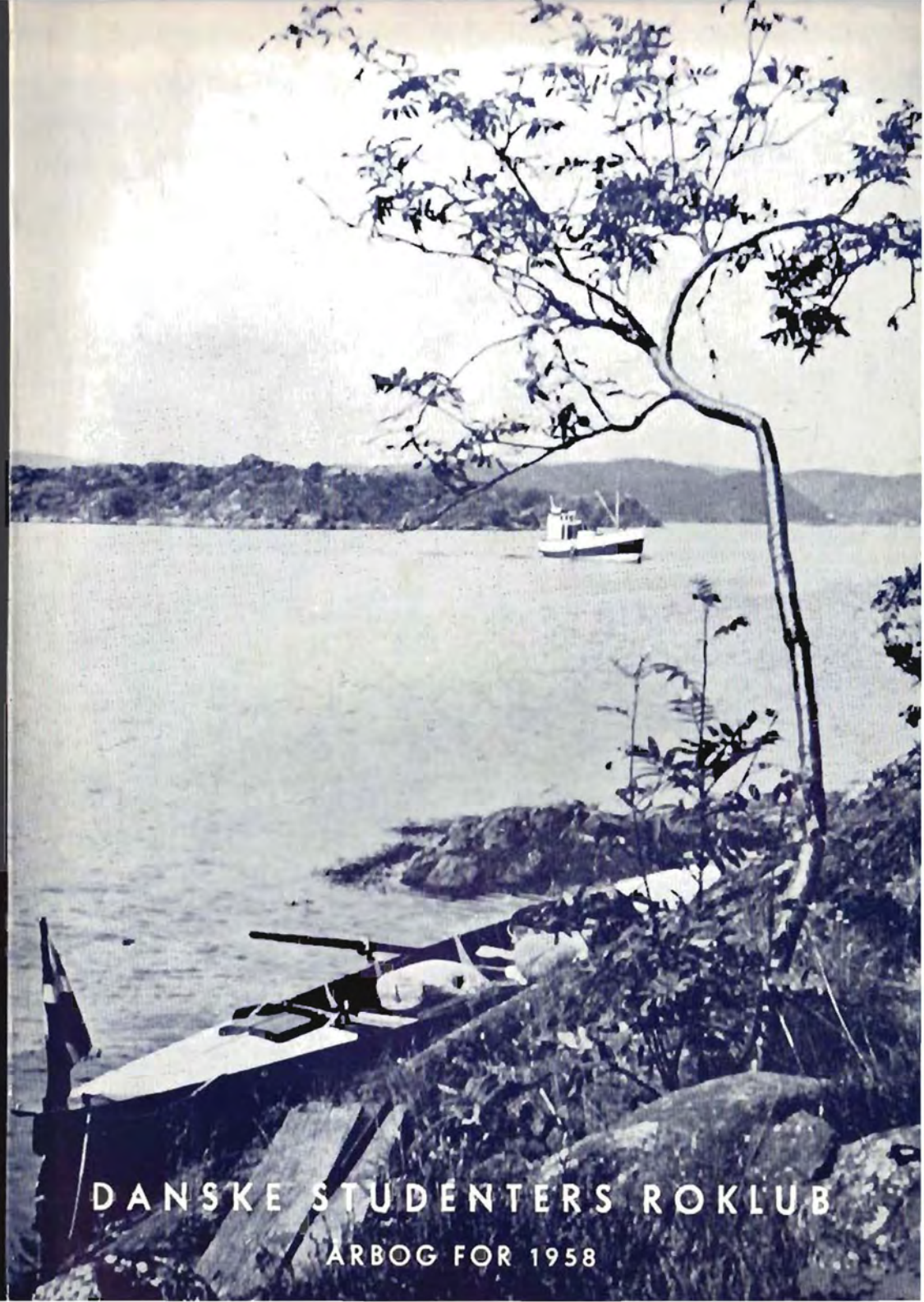

DANSKE STUDENTERS ROKLUB

ARBOG FOR 1958

SKISPORT

ORIENTERING

RONING

M
MAGASIN
SPORT

— al sport begynder i Magasin . . .

DANSKE STUDENTERS ROKLUB

AKADEMISK OG POLYTEKNISK ROKLUB

PROTEKTOR:
HANS MAJESTÆT KONG FREDERIK IX

ÅRBOG FOR
1958

KØBENHAVN
RICHARD STEENBECKS BOGTRYKKERI
1959

INDHOLD

Forsidebilledet: Fest for medlemmer Mandal-Kristiansand. (Frøvik foto.)

Beretning om året 1958 3
Bådenes benyttelse i 1958 12
D.S.R.'s virksomhed 1954–1958 14
Kaproningen 1958 15
Kaproningsstatistik 1958 21
Fra Norske Studenters Roklub 22
Den gamle fortæller – om NAM 25
Materiellet 35
Overretssagfører Harald Steinthal in memoriam 37
Klarede vi pynten? eller forsøg på et klubliv 41
At ro eller ikke at ro – en kaproer på langtur 45
Hindholdt-afdelingen 51
D.S.R.'s æresmedlemmer 59
D.S.R.'s ærestegn 59
D.S.R.'s Venner 62
»Papirkniven« 63
»Sejrsmasten« 65
Pluk fra logbogen 1958 76
Ski- og orienteringssektionen 1958 80
Kasseregnskab for 1958 80

Årbogen er redigeret af *Ejvind Sievers*.

Bestyrelsen beviger alle, der har medvirket ved årbogens udfærdigelse, en kærlig tak.

Sæsonens første tur — Blond foto.

Beretning om året 1958

SÅ er der igen gået et år, og der skal skrives beretning til årbogen om klubbens virksomhed i det forløbne år. Og spørger man så, hvorledes sæsonen er gået for D.S.R., må svaret vel nærmest blive, at det har været en jævn god sæson, hvad roningen angår. Nogle vil måske kalde det en sløj sæson, og sandt at sige har der ikke været større fremgang fra sidste sæson og i det hele taget fra de nærmest foregående år. Men det er et spørgsmål, om klubben nogensinde igen når op på de højder og den aktivitet i roningen, der fandtes i årene før krigen, kulminationen under denne og i de nærmest følgende år. Der er unægtelig meget, der tyder på, at man ikke foreløbig skal vente sig noget større opsving. Det kniber således i høj grad med at få den ønskede tilgang af nye medlemmer, og interessen blandt de såkaldte »aktive« medlemmer er desværre begrænset til et fåtal, der som Tordenskjolds soldater går igen ikke blot som aktive roere, men også f. eks. ved onsdagsaftener. Hvis man regnede gennemsnitsalderen ud for disse medlemmer, ville man sikkert forbavses over dens højde. I sin nytårshilsen til medlemmerne

januar 1958 skrev formanden, *Bjørn Møller*, bl. a.: »Kun ved forstærket indsats, ikke alene fra bestyrelsen, men fra alle interesserede parters side, kan vi atter bringes op til den position, vi tidligere har indtaget, den førende roklub i dansk roning.«

Det kan godt være, at mange i dag vil mene, at det er et håbløst mål at sætte sig, men det bør nu ikke afholde os fra stadig at have dette mål for øje og arbejde for at nå det. Vi har jo rammen til det store opsving: det store rohus og materiellet, og selv om vi må arbejde på langt sigt, skulle det ikke – selv i vor motoriserede tid – være en urimelig opgave at få den akademiske ungdom interesseret i roning i lige så høj grad som tidligere. Men det er højst sandsynligt, at vi kommer til at lempe betingelserne for medlemsskab i lighed med andre akademiske sammenslutninger. Vi ser jo, hvorledes vor naboklub »Kvik« og andre klubber har gavn og glæde af deres drengeroning: drengenes interesse for rosporten vækkes og i en sådan grad, at mange af dem senere som voksne bliver ordinære medlemmer.

For kaproningens vedkommende bragte sæsonen det opmuntrende resultat, at vi vandt det nordiske akademiske me-

Blond fot.

Efter sæsonens første roture

Trurup fot.

Monokel og søkort i brug. Fevik, (turen Mandal-Oslo)

sterskab i Stockholm. Til gengæld tabte vi i Århus universitetsmatchen mellem Århus og København, men det var nu Århusstudenterne vel undt. Men der er desværre stadig alt for få, der melder sig til træning i sæsonen. Vore kaproere har iflg. statistikken roet næsten samme antal ture som i 1957, men lidt flere km.

Motionsroningen har som helhed været lidt større end i 1957. Men fremgangen skyldes udelukkende turene i 2-årers bådene, medens der fortsat er tilbagegang for 4-årers både – ikke en voldsom tilbagegang, men den er der. For scullerroningen gælder, at stillingen praktisk taget er status quo. Der var således i 1957 1864 scullerture og i 1958 1876 ture. 4-årers og 2-årers bådene havde tilsammen 3704 medlemsture, med sculler turene altså ialt 5580 medlemsture, d.v.s. at godt $^2/_3$ af medlemsturene i Nordhavnen er scullerture.

»Individuel roning« er således stadig i kurs i D.S.R. Sæsonen varede 31 uger mod 29 i 1957, men erfaringsmæssigt spiller en uge eller to fra eller til ingen større rolle for statistikken. En glædelig fremgang kunne også spores for de længere ture, d.v.s. 30 km og derover. Her var der i 1958 24 ture mod kun 11 ture i 1957, et vidnesbyrd om den forholdsvis gode sommer, der

bl. a. resulterede i flere ture til Nivå-huset. Af ferielangture har der været 7, en lille fremgang fra 1957, der kun havde 4 ture. Gennemsnitslængden af turene var på ca. 200 km mod 191 km i 1957. Den nu 70-årige *Norman*'s tur sammen med *Frørup* og *Harder* fra Mandal til Oslo på 420 km battede godt i så henseende. Der har desuden bl. a. været en fælleslangtur i Limfjorden. Så meget her om statistikken, der nærmere kan studeres andetsteds i årbogen.

Den ordinære generalforsamling fandt sted den 26. februar. *Helweg-Larsen* var dirigent og *Boesen* sekretær. Formanden, *Bjørn Møller*, nævnte i sin beretning de vanskeligheder, klubben havde at kæmpe med, og som forøvrigt også gør sig gældende i andre idrætsklubber, den svigtende tilgang, vanskelighederne med at få folk til at træne og tage på langture, og han rettede en stærk appel til alle unge medlemmer om at gå ind for disse grene af rosporten, hvor det gode kammeratskab særligt folder sig ud. Han rettede sluttelig en tak til alle, der havde virket til gavn for D.S.R. i 1957 og en særlig tak til civilingeniør *W. Jønson* fra firmaet Chr. Ostenfeld & W. Jønson for hans arbejde ved installeringen af vort oliefyr, der siden har virket udmærket. Civilingeniør *Jønson* fik overrakt klubbens hædersgave, papirkniven, som et synligt bevis på vor taknemmelighed.

Bestyrelsen for 1958 blev derefter valgt i overensstemmelse med det foreliggende forslag: Formand: *Bjørn Møller*, næstformand: *H. Møhring-Andersen*, kasserer: *B. Boesen*, sekretær: *Aage Bang*. Øvrige bestyrelse foruden de fire nævnte: *J. Norman-Hansen*, *E. Sieverts*, *E. Blønd*, *V. Aasted Frandsen*, *Chr. Nørlyng*, *P. J. J. Harder* og *O. W. Friis*.

Til de forskellige udvalg blev følgende valgt:

Økonomiudvalget: *Arne Pedersen* (formand), *B. Boesen*.

Materieludvalget: *J. Norman-Hansen* (formand), *Chr. Nørlyng*, *P. J. J. Harder*.

Kaproningsudvalget: *E. Blønd* (formand), *V. Aasted Frandsen*, *Palle Nørgård*, *Hans Ove Hansen*.

Motions- og langtursudvalget: *Aage Bang* (formand), *Arne Pedersen*, *Knud Mikkelsen*, *Erwin Lunderskov*, *Ebbe Nielsen*, *H. M. Møller*.

Revisorerne *Ove Petersen* og *Erik Haamann* blev genvalgt.

Til redaktør valgtes *Aage Bang* og til arkivar *Ejvind Sieverts*. Sluttelig valgtes 14 medlemmer til repræsentanter på D.F.f.R.'s generalforsamling.

Efter generalforsamlingen blev der dannet en ny fraktion indenfor klubben af en kreds af yngre medlemmer. Fraktionens navn blev: *D.S.R.'s Styrmandslaug*. Ud af sin midte valgte de tyve fremmødte en ledelse, der konstituerede sig således: Overstyrmand: *Arne Pedersen*, 1. styrmand: *Erwin Lunderskov* (Archibald), 2. styrmand: *Aage Bang*. Formålet er at samle fraktionens medlemmer i klubbens lokaler, såvel i som udenfor sæsonen efter – som det hed i medlemsbladet – »de værste danske foreningstraditioner, såsom punchesold, hyggeaftener, fugleskydning(!), keglespil m. m.« »Alle aktive medlemmer af klubben kan optages i lauget, forudsat at de har styrmandsret og proponeres af tre medlemmer af lauget, ligesom optagelsen skal godkendes enstemmigt af dettes ledelse, der sidder for et år ad gangen.« Kontingentet fastsattes til 10 kr. årligt.

Standerhejsningen fandt sted så tidligt som den 30. marts kl. 11 og var helt igennem præget af de vante traditioner. I

Med dommeren på flojen slikker de solskin på plænen Sommer-Jensen foto

modsætning til standerstrygningen samler sæsonens åbning altid en masse medlemmer med pårørende på forpladsen, hvor formanden byder velkommen og holder sin programtale. Studentersangerne bidrog atter til at gøre begivenheden festlig med deres smukke sang. Der var kommet påskebryg i køkkenet, og dette i forbindelse med en Beuf Stroganoff m. m., som vor nye økonoma, fru *Kure*, havde kræset op med, gjorde, at stemningen var høj under frokosten, og senere blev der også danset.

Og så gik sæsonen sin gang med de morgenduelige morgenroere ved 7–8-tiden, de stille timer om formiddagen og midt på dagen, hvor kun et fåtal viser sig (bortset fra søn- og helligdage), og så igen forøget aktivitet, når eftermiddags- og aftenroerne møder op. Hus og forplads livligt præget af mange medlemmer på varme, solrige dage, øde og forladt med lukkede porte, når vejret er køligt og regnfuldt.

Der blev i sæsonens løb ved agitation i medlemsbladet og på anden måde gjort en god indsats for at få medlemmerne ud at ro og være med i klublivet i det hele taget. Pælleslangturen i Limfjorden er allerede nævnt, og der var desuden en fællestur til Saltholm den 22. juni, hvori en firer og to 2-årers både deltog. En tur lidt ud over de sædvanlige var en aftentur på Lyngby sø og Furesøen, tre af vore medlemmer foretog efter forudgående aftale med Lyngby Roklubs elskværdige formand, *Svend Hansen*. Under krigen, da der i perioder var forbud mod rosing i Sundet, havde vi ligefrem både stationeret i Lyngby Roklub og foretog dejlige ture i søerne.

De i sæsonens løb afholdte onsdagsaftener og fester har *Bang* berettet om andetsteds i årbogen. Her skal kun nævnes kanin- og fødselsdagsfesten, der i år afholdtes lørdag den 14. juni. Den formede sig lidt anderledes end sædvanlig, idet man mødtes til en middag kl. 19, og senere var der dans og punchesold, hvor man bl. a. fik serveret en morsom vise, forfattet af vor huspoet *Preben Røjel*. Forinden havde rektor *Einer Andersen* holdt en fortræffelig *kanin*tale, men – som *Aage Bang* gør opmærksom på i medlemsbladet – »det var typisk for D.S.R.'s situation i dag, at der ved denne sammenkomst, der jo også skulle være en *kanin*fest, kun var een kanin til stede, (og han

kom sørvigt først ud på aftenen).« Et af versene i *Røjel's* vise kan passende citeres i denne sammenhæng:

»Norman, Lundgaard, Becker og Schack
same røre mand, der i sredroerne trak,
det er de unge raske gutter,
se, hvor forsagte de ellet sutter.
Det er de frejdige, vårfriske skud,
hvorvås fa'en man andre springer udt«

Det var en glædelig overraskelse, at der forud for Kvikmatchen den 10. september var ikke færre end 20 kaniner i træning, således at der aftenen før matchen måtte arrangeres udtagelsesløb. Hvor længe mon det er siden, det sidst skete? Resultatet var, at vi fik to stærke hold, hvoraf det ene vandt løbet om bolcheglasset. Det kan altså lade sig gøre, men det kræver en energisk indsats fra ledelsens side, men så giver det også resultater.

12. oktober afholdtes klubkaproningen. Der var som sædvanlig løb for 4-årers, 2-årers, scullerløb, et løb for kaniner

Ah bah! Queen Elizabeth's Special Brew! Foto: Jac.
(On Norman's 70 årsdag blev fejret af gamle langturskammerater i Nordhavet)

Studyng fot.

Gamle langtursdommerater ved Stormens 70 års fest i Nordhavet
Fra venstre: Bl. Møller, Pollner, Jensen, Harder, Volkerson, Schack, Norman-Hansen, Knudsen, Bordram, Fiehn og Tuxen-Jensen

og – særdeles aktuelt for klubben – et løb for »70-årige«(!), som *Norman* og *Pollner* vandt. Dommeren (*Volkerson*) deltog også i dette bemærkelsesværdige løb. Jo, de kan stadig være med, de gamle i klubben.

Standerstrygningen fandt sted den 2. november, som sædvanlig kun i overværelse af få »passive« medlemmer, idet de fleste var folk, der hjalp til ved pontonernes optagelse, men der var heldigvis nok til, at det kunne ske forholdsvis hurtigt.

Som det er blevet skik i de senere år, afholdtes efter sæsonen et medlemsmøde i klubben, i år den 28. november. Der var mødt ca. 40 deltagere. Efter at formanden havde bødt velkommen, blev drøftelserne af klubbens forhold og problemer indledet med et forslag om at skride hårdere ind overfor de medlemmer, der gjorde sig skyldige i ødelæggelse af materiellet, og man diskuterede derpå klubbens materielle status i al almindelighed. Det næste, man drøftede, var kaproningen, og herunder fremsattes et forslag om et løsere træningsprogram for at holde studenterne i træning, således at man koncentrerede sig om enkelte opgaver for derved at få flere med i kaproningen og ad denne vej skærpe interessen. Men de ældre, erfarne kaproningsfolk og -ledere gik stærkt imod dette forslag, idet det efter deres mening ikke ville give resultater på kaproningsbanen. Endelig drøftedes det stadig tilbagevendende problem: køkkenet. Formanden sluttede mødet, idet han takkede de fremmødte og udtalte, at diskussionen havde givet bestyrelsen et godt arbejdsgrundlag i tiden fremover.

Til slut skal der blandt årets mange runde fødselsdage nævnes: Civilingeniør *J. Norman-Hansen* 70, inspektør *C. A. Sjelle* 70, grosserer *Gudm. Schack* 60, direktør *Hans Fogh* 60 og endelig generallæge *Em. Saugmann* 80.

E. S.

BÅDENES BENYTTELSE I 1958

type	båd	km	ture	antal km pr. tur	antal ture 30 km og m.
otter	»Blue boy«	261	29	9,0	
	»ça-ira«	420	42	10,0	
	»Ormen« (halvoutr.)	189	25	7,6	
		870	96	9,0	
firer m. st.	»Odd«	98	14	7,0	
	»Streg«	460	46	10,0	
		558	60	9,3	
firer u. st.	»Cox«	162	18	9,0	
	»Jarl«	21	3	7,0	
		183	21	8,7	
toer m. st.	»The twins«	970	106	9,2	
toer u. st.	»Sans«	—	—	—	
	udøbt eng.	1083	114	9,5	
dobbelt-sculler	»Duo« (udlånt)	—	—	—	
klinkbygget single-sculler	»Svip«	280	35	8,0	
	udøbt	102	14	7,3	
		382	49	7,8	
halvoutrigget firer m. st.	»Odin«	—	—	—	
lånte både		116	15	7,8	
Træningsture (Sydhavnen, Bagsværd m.v.) ialt:		4162	461	9,0	

type	båd	km	ture	antal km pr. tur	antal ture 30 km og m.
halvoutrigget firer m. st.	»Olsen«	—	—	—	
	»Avanti«	119	14	8,5	
		119	14	8,5	
halvoutrigget dobbelt-sculler	»Jucunde«	454	65	7,0	

type	båd	km	ture	antal km pr. tur	antal ture 30 km og m.
fireårers inrigger	»Bjarke«	16	3	5,3	—
	»Blå«	156	20	7,8	—
	»Dan«	242	23	10,5	1
	»Dreng«	515	77	6,7	1
	»Eos«	371	53	7,0	1
	»Jyden«	43	8	5,4	—
	»Thor«	93	9	10,3	1
	»Viking«	304	30	10,1	1
		1740	223	7,8	5
toårers inrigger	»A. R.«	84	16	5,3	—
	»D.S.R.«	44	9	4,9	—
	»Elektra«	1820	249	7,3	3
	»Freja«	—	—	—	—
	»Hejmdal«	14	2	7,0	—
	»Hugin«	964	115	8,4	4
	»Leif« *)	—	—	—	—
	»Munin«	2327	328	7,1	6
	»Norge«	8	2	4,0	—
	»P. R.«	22	3	7,3	—
	»Rune«	864	95	9,1	3
	»Svea«	246	38	6,5	—
	»Tjalfe«	190	7	27,1	4
	»Fr. d. IX«	420	1	420,0	1
	»Håkon d. VII«	—	—	—	—
		7003	865	8,1	21
	ferieture undtagne:	6445	863	7,5	19
klinkbygget single-sculler	»Alf«	606	154	3,9	
	»Atom«	1039	225	4,6	
	»Cito«	265	54	4,9	
	»Daphne«	652	125	5,2	
	»I«	885	165	5,4	
	»y«	596	112	5,3	
	»Ion«	837	162	5,2	
	»Ny«	561	103	5,4	
	»Nymphe«	2011	425	4,7	
	»ø«	1458	242	6,0	
	»Svava«	34	10	3,4	
	»Svante«	80	19	4,2	
	»Tuto«	198	30	6,6	
	»Uno«	270	47	5,7	
	»Vips« (privat)	39	3	13,0	
		9531	1876	5,1	
Ialt for samtlige både i Nordhavnen		18847	3043	6,2	
+ træningsture i Sydhavnen m. v.		4162	461	9,0	
+ ferielangture m. D.F.f.R.'s både o. a.		832	5	166,4	
Samlet resultat		23841	3509	6,8	

*) udrangeret i Grønland

D.S.R.s VIRKSOMHED 1954—1958
SAMT I ÅRENE 1939–1944 OG 1949

år	medl.*)	medl.-ture	ture pr. medl.	bådture	båd-km	km pr bådtur
1939	725	20739	28,6	7694	54310	7,1
—	—	—	—	—	—	—
1944	1209	13285	10,9	6057	39304	6,5
—	—	—	—	—	—	—
1949	1018†)	17848	17,5	6592	47660	6,9
—	—	—	—	—	—	—
1954	750	9411	12,5	4363	28992	6,6
1955	750	11093	16,0	5409	34825	6,4
1956	ca. 700	8482	12,1	3804	25115	6,6
1957	ca. 650	7568	11,6	3485	22397	6,4
1958	ca. 650	7707	11,9	3509	23843	6,8

*) D. v. s. antallet af medlemmer, der betaler aktivt kontingent.
†) Incl. ca. 40 norske studerende gæstemedlemmer.

år	medl.-km	km pr. medlem	ferielangture			andre ture over 30 km	sæsonen i uger
			bådture	båd-km	km pr. bådtur		
1939	161823	223,2	21	7435	354	60	28
—	—	—	—	—	—	—	—
1944	100391	83,0	31	6674	215	1	29**)
—	—	—	—	—	—	—	—
1949	135423	133,0	10	2935	293,5	50	29
—	—	—	—	—	—	—	—
1954	73707	98,3	5	1205	241	21	30
1955	90036	120,0	8	1612	202	39	30
1956	63534	90,8	7	1938	277	18	29
1957	54048	83,2	4	764	191	11	29
1958	60503	93,1	7	1390	198,6	24	31

**) Effektiv roesæson ca. 23 uger.

De forenede Vagtselskaber
AXELTORV 6
CENTRAL 891
Fund anno 1901

Kaproningen 1958

KAPRONINGSSÆSONEN 1958 blev, hvad sejre angår, en tro kopi af sæsonerne 1956 og 1957, nemlig 5, heraf det nordiske akademiske mesterskab i otter. Det er dog også det eneste lighedspunkt, idet vi i sæsonens løb opnåede en række pæne placeringer, og bortset fra begynder-otter i forårskaproningen blev vi i intet løb hægtet af, men var med i kampen om placeringerne i toppen.

Sæsonen begyndte usædvanlig lovende, idet vi fra starten havde 16–20 mand i træning, og hovedparten passede energisk fortræningen 3 gange om ugen med løb, gymnastik og roning i bassin under ledelse af *Henry Larsen*.

I begyndelsen af april rykkede vi ud i Sydhavnen med en begynder-otter, en senior-toer u. stm. og lidt senere med en senior-toer m. stm. Der blev også her trænet energisk, seks dage om ugen, og vi så meget lyst på sæsonen.

Desværre skete der så det, at syven på begynder-otteren fjorten dage før forårskaproningen kom og bad om fem dages roferie, da han var blevet rotræt. Af hensyn til konsekvensen sagde vi til ham, at enten måtte han passe træningen eller også svigte sine kammerater, og desværre valgte han det sidste, og vi måtte så finde en afløser. Det lykkedes også, men det ødelagde både moralsk og romæssigt otteren, således at de ved forårskaproningen endte på trediepadsen. Vinder blev »Kvik« i 6,33, nr. 2 »K.R.« i 6,39,8, nr. 3 »D.S.R.« i 6,51, nr. 4 »Skjold« i 7,04.

I senior-toer u. stm. roede *Kurt* og *»Rude«* et pænt løb, hvor de blev nr. 3 efter Bagsværd og Sønderborg, men foran Skjold.

Vor næste opgave var den tysk-nordiske studenter-otter i Kiel. Efter anmodning fra N.S.R. og med tilslutning fra os blev otteren i år roet som en ren begynder-otter, idet Kiels universitet råder over Vesttysklands stærkeste senior-otter. Det hjalp dog ikke ret meget, idet det tyske hold vandt sikkert foran Finland, Norge og os. Det må dog i parentes indskydes, at vi

stillede med en rekonstrueret otter, idet der kun var fire mand fra den gamle otter. Halvdelen af otteren startede desuden i begynder-firer, og selv om den i svingene blev klemt inde af de lokalkendte hold, lykkedes det holdet fra en femteplads ved energi og sejrsvilje at ro sig op på en pæn andenplads. Holdet bestod af *Poul Fogh, Henning Hansen, Kurt Jensen, Jørgen Slivsgård*, cox: *Kell Christiansen*.

Ved Fyens-regattaen på Odense kanal startede vi i begynder-firer og senior-toer m. stm.

I begynder-firer var der syv deltagere, og vi vandt sikkert første heat, men blev kun nr. 3 i finalen efter Randers og »Kvik«. Vi havde desværre det uheld, at et af sæderne brød sammen inden starten til finalen, men ved hjælp af skruetvinger og lign. lykkedes det at holde resterne sammen, men det var ganske givet et handicap for holdet.

I senior-toer m. stm. havde holdet, der bestod af *Kjeld Dahl, Torkil Lund*, cox: *Ole Nielsen*, deres sæsondebut, idet de var kommet ret sent i gang, og de fik en fin debut, idet de blev nr. 2 efter danmarksmestrene fra Sønderborg, men foran Kolding og Odense.

Kaproningen viste iøvrigt, at vi endelig havde fået et virkeligt lovende hold i en vanskelig bådtype, idet holdet resten af sæsonen roede en række fine løb.

Ved den internationale Bagsværd-regatta blev holdet nr. 3 af syv deltagere, bl. a. de tyske mestre »A.S.K. Vorwärts« og de norske mestre Moss, og i betragtning af det fine selskab må det betegnes som en meget fin præstation, da holdet reelt er et juniorhold, og det kun var deres tredie start i bådtypen. Løbet blev vundet af Vorwärts foran Helsingør og D.S.R.

Vor næste store opgave var det nordiske akademiske mesterskab i Stockholm.

Til denne match havde vi sammensat en otter, bestående af begynder-fireren, senior-toeren u. stm. og senior-toeren m. stm., så holdet fik følgende udseende: *Kurt Nielsen, Henning Hansen, Poul Fogh, Jørgen Slivsgård, Kjeld Dahl, Poul E. Jacobsen, Kurt Jensen, Torkil Lund*, cox: *Ole Nielsen*, og holdet vandt en sikker sejr foran favoritten Finland, der var finske mestre, Sverige og Norge.

HVAD ER INSPIRATION?

De kender det godt: man slapper af, tankerne går deres egne veje, og så er „det" der pludselig - en lysnar idé, en virkelig glæde! Især under barberingen kommer idéerne - når barberingen altså går glat og uden irritation. Derfor bruger så mange moderne mænd FLUX med Steral!

FLUX med Steral *bløder skægget ekstra godt* - barbermaskinen glider hen over huden og efterlader den så frisk, glat og blød, som kun FLUX-barbering kan gøre den!

Der fik De en ny inspiration: „Jeg prøver FLUX i morgen tidlig!"

FLUX sæbe-creme-brushless med Steral

- en inspirerende start på en ny dag!

POLITIKEN's vandrepræmie i universitetsmatchen Aarhus-København

Det var en sejr, som glædede os meget, idet sejren blev vundet efter smuk og energisk roning.

Vi startede desuden i junior-firer u. stm. med begynderne, hvor holdet blev nr. 2 efter Stockholms Roddförening. I senior-toer u. stm. blev vi ligeledes nr. 2 efter at have fort hele løbet, – slået med 1/10 sek.

I senior-toer m. stm. vandt vi sikkert foran de norske mestre Moss og Akademiska Roddföreningen.

I dagens sidste løb, senior-otter, startede seks hold, heraf de tre – nemlig to finske og et svensk – udenfor konkurrence, idet de var kombinerede; det ene finske samt det svenske var endda de respektive landes landshold.

Vi blev nr. 3 efter de to landshold efter en rasende kamp hele banen over, og det var glædeligt efter det hårde program at se holdet kæmpe så energisk og med en sejrsvilje, som vi i tidligere sæsoner tit har efterlyst, og ligeledes at konditionen var så god, at de kunne stå for presset.

Det var derfor en stor skuffelse, at holdet, som efter reglerne havde vundet, blev diskvalificeret for at have generet et af de finske kombinerede hold. Finnerne kendte ikke noget til, at vi skulle have generet dem, og vi nedlagde da også omgående protest.

Protesten blev imidlertid efter en længere diskussion afvist, således at nr. 5 »Pargas« fik pokalen. Vi ræsonnerede dog – hellere vinde uden pokal end nr. 5 med pokal.

Vi startede desuden ved regattaen i Simlången, Malmö og Kjörbo, hvor vi hjemførte to førstepladser samt diverse anden- og tredjepladser.

Som man af beretningen vil se, viste sæsonen 1958 en klar fremgang, hvor vi i kamp med de bedste nordiske og tyske hold har opnået en række pæne placeringer. Vi kæmper dog stadig med een stor vanskelighed, og det er at holde sammen på holdene. Som bekendt tager det mindst tre sæsoner at få et hold helt til tops, og det er næsten umuligt blandt studenter, dels på grund af eksamen og dels på grund af militærtjeneste. Således fortsætter vor lovende toer m. stm. ikke i 1959, idet *Torkil Lund* er sendt på befalingsmandsskole i Ringsted, og *Jørgen Slivsgård*, som i Malmö roede toer u. stm. med *Kurt*

Jensen er rejst fra byen, så nu skal vi begynde forfra igen. Vi mangler også tilgang af nye kaproere. Der dukker ganske vist af og til et par stykker op, men når de hører, hvad vi kræver af dem, siger de enten: »Vorherre bevares, det kan jeg ikke holde til,« eller også har de simpelthen ikke tid, da mange studenter som bekendt foruden deres studier også må passe et job for at tjene til studierne.

Vi har i år fået ny træner, idet det er lykkedes klubben at engagere Lyngbys dygtige træner gennem en årrække, *Ib Christoffersen*, og vi håber nu, at der vil melde sig så mange nye roere, at *Ib Christoffersen* får mulighed for at indlede en ny æra for klubben.

Kaproningsmateriellet er jo efterhånden ikke nyt mere, og vi er derfor meget glade for, at vi har fået lov at bestille en ny firer m. stm. på Henry Larsens bådbyggeri. Den bliver i det ydre som traditionelle både, men dog med en væsentlig forskel, idet den indvendig og udvendig beklædes med glasfiber efter en metode, der er udarbejdet i samarbejde med verdens største kapacitet indenfor kaproningsbåde, amerikaneren *Peacock*, Teknologisk Institut og *Henry Larsen*. Den skal aldrig lakeres og er meget vanskelig at ødelægge. Glasfiberen er så tynd, at båden ligner en normal cedertræsbåd. Desuden bliver den forsynet med schweiziske rigge, som kun vejer 20 pct. af en traditionel rig; de er desuden rustfri. Vi bliver den første klub i landet, der får en firer af denne konstruktion, og den bliver færdig til sæsonens start.

Blond.

KAPRONINGSSTATISTIK 1958

	Antal starter	Antal sejre		Antal starter	Antal sejre
Dahl, Kjeld	10	4	Nielsen, Kurt	7	1
Fogh, Poul	9	2	Nommesen, Niels	1	0
Gravesen, Gert	1	0	Skot-Hansen, Klaus	2	0
Hansen, Henning	9	2	Slivsgaard, Jørgen	10	2
Jacobsen, Poul Erik	7	1	Tagesen, Bent	1	0
Jensen, Bent	2	0			
Jensen, Kurt	10	2			
Kahns, Willy	2	0	*Styrmænd:*		
Kardel, Knud	2	0	Christiansen, Kell	5	0
Lund, Torkil	10	4	Nielsen, Ole	10	4

	Begynder		Junior		Senior		Privat		Ialt	
	Start	Sejre	Start	Sejre	Start	Sejre	Start	Sejre	Start	Sejre
Otter	1	0	—	—	1	1*)	2	1	4	2
Firer med styrm.	5	0	1	0	—	—	—	—	6	0
Firer uden styrm.	—	—	1	0	—	—	—	—	1	0
Toer med styrm.	—	—	—	—	8	2	—	—	8	2
Toer uden styrm.	—	—	—	—	6	0			6	0
Firer inrigger	—	—	—	—	—	—	2	1	2	1
							Ialt		27	5

*) Dide-udkeerer

	Starter	Sejre
Forårskaproningen, Bagsværd sø 7.-8. juni	2	0
Odense, international regatta 22. juni	2	0
Kiel, international regatta 27. juni	2	0
Sorø, international regatta 6. juli	3	0
Simlången, international regatta 13. juli	2	0
Bagsværd sø, internat. Københavns regatta 19.-20. juli	4	0
11. internationale Hagaregatta 16.-17. august	5	3
Kjørbo regatteen 24. august	1	0
Malmø international regatta 31. august	2	1
Bagsværd sø efterårskaproning 7. september	1	0
Kvik matchen	2	1
Århus matchen	1	0
Ialt	27	5

Fra Norske Studenters Roklub

Udsnit af festsalens udsmykning

Billederne er malet i 1923 af arkitekt *Ole Lund Schistad*. Personerne på billederne er overvejende portretter af klubbens medlemmer, navngivne i en artikkel om festsalen i N.S.R.s årsbog for 1938. (Foto: Ivo)

Boesens Conditori

STRANDVEJ 59 - TELF. RY 3025

BRØD OG KAGER

H. Løfvall Petersen

Slagtermester

Jagtvej 47 . Telef. Taga 3616

Leverandør til Danske Studenters Roklub

Flag
Vimpler
Tachtflag
Klubstandere
Telte

I. S. V. Weilbach

Kgl. hofleverandør

Strandgade 22 Tlf. C. 1220-7990

HARALD O. RIST A/S

ASSURANCEFORRETNING

GRUNDLAGT 1884

*

KONGENS NYTORV 16, K . CENTRAL 992

Den gamle fortæller - om NAM!

EN aftenstund i begyndelsen af næste årtusind sidder bedstefar og skutter sig foran fjernsynet, der luner dejligt takket være den kvindelige speaker. Hun er kun iført bikini og agiterer for aftenens transmission af seksdagesløbet med sagte, indtrængende stemme. Idyllen forstyrres brat af børnebørnene, der hujende stormer ind og forlanger en historie.

»Fortæl om dengang du vandt et løb i Stockholm,« kommanderer den ældste, for han ved, at den har bedstefar endnu aldrig været for træt til at fortælle. »Ærh, I tabte da også noget,« siger lillesøsteren uartigt, men drengen tramper hende hårdt over tæerne og siger belærende, for at redde situationen: »Det gør da ikke noget, for det vigtigste er at have været med.« Det har han nemlig hørt bedstefar sige ikke een, men mange gange.

Otteren går ud til NAM Wilken fot.

»Jaja da, børn,« siger den gamle hurtigt og glemmer omgående fjernsynspigen, »lad mig nu se. Det var vist i 1958 eller -59, – nej forresten, det må have været i 1958, for det var året før vi fik den nye firer ude fra Henrys værft i Køge – dejlig båd – let som en fjer – alluminiumsrigge –.« Han synker hen i tavse grublerier, men vækkes blidt af den lille pige ved et kraftigt spark mellem ribbenene.

»Nå, ja, men nu skal I bare høre. Det år var vi en hel mængde raske studenterroere, der havde trænet lige siden januar måned, men efterhånden som sæsonen skred frem, uden at vi endnu havde fået vort endelige gennembrud på kaproningsbanen, var mange af os blevet modløse og holdt helt op.«

»Tøsedrenge,« indskyder den ældste, og bedstefar siger ikke noget, for han har glemt, at han selv havde været på nippet til at gøre det samme, hvis ikke det i sin tid pludselig var gået op for ham, at den sommer alligevel var spoleret, så han lige så godt kunne blive ved. Han fortsætter:

»Men da vi så nærmede os sæsonens clou, NAM, som vi kaldte det i vor morsomme jargon, – det skulle det år ros i Stockholm – så var lige præcis de otte bedste af os stadig tilbage på skansen, og, vil I tænke jer, det var netop os, der blev udtaget til at forsvare de danske farver mod studenterne fra Finland og Norge og Sverige. Det var vel nok en hæder! Nogle af os havde sommeren igennem roet i firer, andre i toer uden eller toer med, ingen havde vundet noget videre, men pyt med det! Vi var da lige kry, og hver mand var sikker på, at når han først blev anbragt på en otter, skulle de andre syv nok trække det, der skulle trækkes. Alligevel blev det bestemt, at vi også skulle ro i hver vore bådtyper deroppe i Stockholm, derfor måtte vi rigtignok øve os godt.

Den store dag kom, torsdag aften mødtes vi på Hovedbanegården, og vore årer havde *Slivsgaard* sendt af sted i god tid i forvejen, for det kunne nu han. Afsted gik det op gennem Sverige, men vi sov bare tiden væk, for klubben havde ordentlig revet sig og ofret sovevogn til os alle sammen, selv til *Ole*, der endda kun skulle styre. Så måtte vi da vinde, har man nok ment.

Fredag middag brusede toget så ind på Stockholm Central. Der blev vi mødt af en, der hed *Petterson*, og I kan tro, at det var en rar mand. Han havde ordnet det dejligste logi for os på et kollegium lige ved bådepladsen og skaffede os oven i købet en fin frokost hver dag på et studenterhus i nærheden; han havde sørget for, at vi fik nogle både at ro i, ja, han havde slidt og slæbt, men lige fornøjet stod han dér og sagde »Välkomna till Stockholm!« Og al den tid, vi var deroppe, blev han ved med at smile og være lige god af sig.

Mætte og omklædte kom vi så ned til bådepladsen om eftermiddagen for at prøve de både, *Petterson* havde skaffet os. De så vældig fine ud, og det var de skam også, men – hov! – hvor var vores årer? Dem kunne ingen få fat på til os, så vi måtte træne med lånte årer, som *Petterson* også skaffede. Så var der straks nogle, der blev utilfredse og gruelig bange for, at vore egne årer ikke skulle vise sig at passe til de fremmede åregange, men det behøvede vi ikke at have været. Og da vi så først kom ud på vandet, blev vi glade igen, for hvor var det dog et velsignet sted! Brunstvi – nej, Brunsviken hed det, og det var en lille vig i skærgården lige nord for Stockholm. Vejret var så smukt, let gråligt, men lyst og fint, og sådan blev det også ved de næste dage under selve regattaen, når solen da ikke skinnede. Regn blev det næsten ikke, men det var nok, fordi *Kurt* og *Røde* havde husket at tage paraplyer med. Ikke en vind rørte sig, vandet var så blankt som et spejl, små holme svømmede deri, og skove var der hele vejen rundt, så langt øjet rakte. Ovre på den anden side lå Haga, som I jo nok kender, og dér måtte vi hen for at se, om prinsesserne var hjemme. Vi kunne se ind i den herligste gamle have, men – ak! – ikke det ringeste spor af en kongedatter, derfor besluttede vi at ro hjem og tage ind til Stockholm, hvor man da i det mindste kunne få noget at spise.

Det skulle nu ikke gå så let, for *Blond* havde rejsekassen, og han var grumme gerrig. Efter ham måtte vi gå i en lang række, først til en sporvogn, og så fra Stureplan til Centralstationen og ad en længere vej tilbage igen for at finde et spisehus, hvor middagen var 25 øre billigere end alle andre steder, men intet sted var det allerbilligste. Til sidst gav *Blond* fortabt, og vi gik

ind på det nærmeste spisehus, som vi allerede var gået forbi tre gange, men da var vi også blevet så sultne, at vi spiste for dobbelt så meget, som vi ellers ville have gjort. Og selv om vi nu var meget trætte, var der alligevel nogle værre røvere, der ville have os andre med på Skansen til noget, de kaldte dansbanan. Det var dog ikke så slemt, for ganske vist var der ingen bananer, men nok af andre gode sager, og dem dansede vi nu med for 25 øre ad gangen, indtil vore klubjakker blev for velkendte, og vi blev enige om at gå hjem.

Lørdag formiddag roede vi et par småture igen, denne gang med egne årer, så sov vi en lang middagssøvn, for om eftermiddagen skulle det rigtig gå løs! Dagen skulle jo slutte med det spændende otterløb om det nordiske studentermesterskab, som formanden havde bedt os om at vinde. Vi havde jo nok lagt mærke til, at de andre studenterhold så gruelig stærke ud. Nordmændene mødte med en begynderotter, der havde slået alle andre begynderottere i Norge, finnerne havde fire mand på deres båd, der var finske mestre, og dertil fire erfarne kæmper, som vi kendte igen fra Kiel. Svenskerne havde haft en hel masse kaproere at tage af, den ene stærkere end den anden, og alle fortalte os, hvor hårdt de havde trænet, lige siden isen var smeltet på Brunsviken. Hvordan skulle det dog spænde af?

Vi nåede lige at komme ned til starten, inden manden sagde rodd, og så roede vi, men det hjalp ikke stort, for de andre havde også hørt starteren og masede afsted alt hvad de kunne. Efterhånden fik finnerne og vi dog maset os forbi svenskerne og nordmændene, der fulgtes ad resten af løbet og ikke nåede at komme op til os igen, men hvad skulle vi dog stille op med de finner? *Ole* besvarede dette spørgsmål ved at kommandere ti stærke, og da han havde gjort det nogle gange, var vi også kommet en længde foran den finske båd. Men – vi kendte dem og vidste, at de altid får en voldsom fart på til sidst, så vi puklede stadig løs for at holde afstanden. Til sidst begyndte de alligevel at komme nærmere – ville de nå os? Ja, men først da vi holdt vel roet, og det på den rigtige side af målstregen, og så blev vi, så sandt jeg sidder her, – Nordiske Studentermestre!»

Bedstefar synker fuldkommen udmattet sammen i lænestolen, så levende har hans fremstilling været, og han ønsker inder-

Wilken fot.

Otteren efter sejren i NAM

ligt at blive forskånet for at fortælle om den påfølgende søndags hændelser. Men nej, børnene skal have ti minutter til at gå, inden starten går for seksdagesløbet. Den store tager sin legetøjspistol og fyrer et bragende skud af i den gamles øregang. Bedstefar farer op med et spjæt og fortsætter:

»Nåda, hvor var vi stolte, det måtte vi ordentlig fejre, syntes vi, men det ville *Henry*, der var vores træner den gang, ikke gå med til, for vi skulle jo ro igen dagen efter. Alligevel var der nogle gavtyve, der gik på dansbanan, fordi der var udsolgt til den eneste varieté med nøgendanserinder, og de kom en hel halv time for sent hjem. Det var flovt!

Søndag formiddag var vi igen ude og øve os lidt i de andre bådtyper, som vi skulle starte i den dag, og nu vidste jo hver enkelt af os, hvor dygtig han var. *Kurt* og *Røde* skulle først vise det i senior-toer uden. Oprindelig havde der ikke været noget svensk hold, der turde måle sig med dem, men for ikke at skuffe deres danske gæster havde ledelsen alligevel overtalt Huskvarna til at stille op. Det var vel nok sportsligt, for dem havde vor toer allerede besejret een gang tidligere på sæsonen. Men hvordan det så var gået til, måtte de være blevet dygtigere siden sidst, svenskerne. *Kurt* og *Røde* roede og roede, og

hver gang de havde roet et tag, var de foran, men så tog Huskvarna et og kom forrest, og en tid roede de på denne måde. Efterhånden blev *Kurt* og *Røde* utålmodige og begyndte at fortælle hinanden, hvad de hver for sig mente var grunden til, at de ikke kunne ro hurtigere end Huskvarna, og deres rådslagning kunne høres langt ud over den blanke fjord. Da de til sidst var blevet enige om, hvem der skulle styre, tog de fat igen, men de skiftedes stadig med svenskerne til at ligge i spidsen efter hvert åretag, og de havde også nok vundet, hvis banen bare havde været et tag længere eller kortere. Nu ville uheldet, at det lige havde været Huskvarnas tur til at tage et tag, da bådene som to pile skød over målstregen, så det blev dem, der fik pokalen. Vi syntes jo nok, at det var synd for *Kurt* og *Røde,* og de synes også, det var synd for dem selv, men ikke for hinanden.

Mens alt dette stod på, var vi andre roet ned til starten i vores dejlige lånte firer uden, og en motorbåd, hvis ejer lod til at være meget interesseret i roning, gav os et ordentligt skvæt vand indenbords med på vejen. Så gik starten, og det gjorde vi med, bare ikke så hurtigt som vore modstandere fra Stockholms Roddförening. Hvad enten det var bundvandets klukken, der distraherede os, eller svenskerne, der var umådelig stærke, så var de i alt fald – pist – væk! – allerede fra starten, og de holdt nok så net deres forspring hele vejen til mål. Desværre var der ikke andre deltagere i løbet, så vi fik ikke lejlighed til at vise, at vi i virkeligheden også var vældig dygtige, selv om vi endda kun var et begynderhold.

Alt i alt gik det os jo ikke så godt, og nu var der straks nogen af os, der begyndte at hænge med hovedet. Heldigvis dog ikke *Torkil* og *Kjeld,* skønt de nu skulle starte i toer mod Moss, der var norske mestre, og den svenska Akademiska Roddförening. Og det blev et løb, kan I tro, endnu hårdere end det i toer uden, og vore to blå drenge trak så hårdt, at *Ole* havde svært ved at holde båden lige på banen. Hverken de eller Moss ville give sig. Svenskerne kunne slet ikke følge med i den fart, og det er ikke godt at vide, hvordan det ville være gået, hvis formanden ikke, lige inden vort hold var gået ud, havde lovet

Toer m. styrmand efter sejren i Stockholm Wilken fot.

dem en tur til Oslo senere på sæsonen, såfremt de kunne banke Moss. Dette håb gav dem lige den gnist, der skulle til, og efter at de to både havde skiftedes til at føre hele vejen ned langs banen, fik *Ole* heppet *Kjeld* og *Torkil* op til at give een lille tak ekstra, hvilket netop var tilstrækkeligt til at få presset gummibolden på spidsen af deres båd frem foran nordmændenes. Det var vel nok godt, de havde husket at få den på, men pyh, hvor var det spændende!

Torkil og *Kjeld* var naturligvis meget trætte efter det hårde løb, de dér havde vundet, men tro ikke, de nu fik tid til at hvile sig. Næppe var de kommet tilbage til bådepladsen og havde afleveret den fine pokal til formanden, før de en-to-tre blev sendt ud i otteren sammen med os andre, for nu skulle der virkelig roes, om en ny og meget finere een. Det var det festlige punktum for regattaen, der her skulle sættes, med seks stærke ottere på banen på een gang, og festligt blev det. Der var både svenske og finske mandskaber anmeldt i dette løb, tre af holdene var endda sammensat af roere fra vidt forskellige klubber, så de kunne ikke engang få pokalen, selv om de vandt. Hvorfor de så roede? Jo, de ville jo allesammen have folk til

at tro, at just de var de dygtigste, det syntes man nu var så uhyre vigtigt.

Nåda, hvor de lagde kræfter i. Vor båd kom dårligt nok i gang, før de andre var en længde foran, og dem så vi ikke igen før omkring 500 meter. Dér indhentede vi Stockholmspolisen og finnerne fra Pargas, og nu havde vi kun de kombinerede hold foran os. Vi havde banen længst til venstre, eller bagbord, som det jo hedder blandt roere, men på den anden side af os lå de finske akademikere, som vi dagen før havde besejret i NAM, og de havde fundet det bedst at udskifte to af deres sejgeste folk med to, der var endnu sejgere. Vi gik klods op ad dem og prøvede at hugge dem over knoerne med vore årer, samtidig med at vi roede til af alle kræfter, men det var jo ikke så let at passe begge dele, kan I nok forstå, og til sidst blev vi nødt til at ro forbi dem. Bagved feltet sejlede en motorbåd med nogle svenskere i, de vinkede til os med små flag og råbte noget, som *Ole* syntes lød som heja heja. Men da vi så havde roet over målstregen som nr. tre efter to kombinerede svenske hold og foran et tredie, der altså var finsk, og skulle ind til pontonen efter den pokal, som formanden havde bedt os hente, blev der et stort postyr, og en af de glade svenskere fra motorbåden var nu slet ikke glad mere og sagde, at vi ikke havde roet pænt, så nu blev vi bare »diskede« (d.v.s. diskvalificerede). Det var en værre en.

De finner, vi havde prøvet at ramme over knoerne, havde ellers ikke sladret, og måske troede de også, at det var noget, man altid gjorde. Men det gjaldt ikke i Sverige, fik vi at vide; manden, der sagde det, var tilmed formand for alt, hvad der hedder svensk rodd, og det var lige, hvad det var. De finske studenter sagde stadig, at det slet ikke havde gjort ondt, men det ville svenskeren bare ikke tro, og tænk, så gik han igen med sin pokal. Senere gav han den til Pargas, der var nr. næstsidst, fordi Polisen kom efter dem, og ih, hvor de fra Pargas grinede, for i Finland fik man ellers aldrig pokaler for femtepladser, sådan som man gjorde i Sverige. Nu troede men dengang på, at det var fint at være en god taber, og derfor gjorde vi næsten ikke ret meget vrøvl over dommerens afgørelse, men nøjedes med at gøre nar ad ham. Selvfølgelig måtte vi jo også fortælle,

at vi nu aldrig ville ro kaproning mere, i alt fald ikke i Sverige – mod kombinerede hold.

Og da så det hele var overstået, skulle der rigtig festes. Det begyndte med en fin banket med mange taler, og de var nu så fornøjelige, men netop som man ret skulle til at slå gækken løs, gik vi hjem for at pakke vort tøj. Vi skulle jo nå toget tilbage til København, men forinden fik vi da gået en tur af dem, *Blønd* så godt kunne lide, rundt i noget, de kaldte Gamla Stan. Det var stadig et dejligt vejr, solen var ved at gå ned over alle de maleriske gamle huse, der stod og lænede sig til hinanden for ikke at falde ud i de snævre gader. Og hvis de ikke er saneret, så ligger de der endnu.

Næste morgen var vi hjemme igen, men først havde en usselryg på færgen prøvet at stjæle *Blønd's* fotografiapparat, og det er ikke godt at vide, om han nogensinde havde fået det igen, hvis ikke *Ole* næsten havde set manden tage det og syntes, at det var mærkeligt, han ikke spurgte om forlov. Nu blev gavtyven heldigvis hapset i kraven og sat i kachotten. Der sad han!

Vi andre gik til vort arbejde, og det var ikke så morsomt, men I kan tro, vi var glade for den dejlige tur til Stockholm.

Wilken fot.

Akademiska Roddföreningen, Stockholm

som roklubben havde givet os, og det helt gratis. Og når du bliver stor, min dreng, så skal du skam også være kaproer i Studenternes Roklub, så du må se at blive stærk og udholdende ligesom din bedstefar. Så kan du måske også få lov til at ro i Ça Ira og Blue Boy og de andre gamle både, for de ligger der sandelig endnu ude i Sydhavnen, og dem er der tømmer i. Og når man een gang er vant til at ro i dem, kan man let få de både, som man låner rundt omkring til kaproningerne, til at flyve afsted, og det er just det fine ved dem.»

Bedstefar synker igen hen i dybe tanker, men børnene gider ikke plage ham mere. Seksdagesløbet er begyndt i fjernsynet.

P. N.

HELLERUP KØLESERVICE
STRANDVEJ 211 · HELLERUP · TLF. HE 8637
ATLAS KØLESKABE
same service for alle fabrikater

D.S.R.'s „Fr. d. IX", som er stationeret i „Norske Studenters Roklub", skænket D.S.R. 1910 af overretssagfører Henrik Lundh, Oslo

Foto: Ing. Ha.

Materiellet

I 1958 solgtes følgende både til »Sydslesvigsk udvalg af 5. maj 1945«: 4-årers outrigger m. stm. »Vips«, 4-årers inriggere »Hjalte, »Thor«, »Bjarke« og »Saga«, 2-årers inriggere »Cimbria« og »P. R.«

Endvidere solgtes 2-årers inrigger »Roar« til Rødkobing Roklub.

Der anskaffedes ingen nye både, og D.S.R. har derefter ialt 53 både, nemlig 13 2-årers inriggere, 6 4-årers inriggere, 15 klinkbyggede singlesculler, 1 plasticsinglesculler, 1 klinkbygget dobbeltsculler m. stm., 3 gigfirere, 1 gigotter, 2 cravelbyggede singlesculler, 1 cravelbygget dobbeltsculler, 2 toere u. stm., 1 toer m. stm., 3 firere u. stm., 2 firere m. stm. og 2 ottere.

J. Norman-Hansen

RUDERS Blomster
ØSTERBROGADE 115 . RY 1695
Kendt for eksklusivt Binderi

Frugt – grønt og kolonial
Carsten Petersen
Strandboulevard 160 - Tlf. Ryvang 272
Leverandør til Danske Studenters Roklub

HORNUNG & MØLLER
KGL. HOF-PIANOFABRIK
BREDGADE 54 NYGADE 4
Fornemste danske fabrikat

OKHOLM
FOTO KINO OPTIK
VESTERBROGADE 61 . KØBENHAVN V.
VE 6363

JULIUS JACOBSEN
LEVERANDØR TIL D.S.R
LØGSTØRGADE 7 Ø . ØBro 4635
Farve
Tapet
Linoleum

Overretssagfører Harald Steinthal

in memoriam

VED overretssagfører *Harald Steinthal's* død i efteråret 1958 mistede Danske Studenters Roklub ikke alene et af sine æresmedlemmer, men også det sidste medlem fra Studenterforeningens Roklub. Da Akademisk Roklub blev stiftet ved sammenslutning af Studenterforeningens og Studentersamfundets Roklubber, var han medlem af den førstnævnte. Han hørte dog ikke til de betydelige navne ved sammenslutningen. Det var overretssagførerne *Anders Hvass*, *Viggo Lachmann* og *Oscar Lehmann* samt Dr. senere overlæge *H. Køster*. I Akademisk Roklub rykkede han dog snart frem i første linie, og i 1901 valgtes han til klubbens formand.

I *Steinthal's* formandstid indtraf en af de betydeligste begivenheder i dansk studenterroings historie, indstiftelse af de nordiske studentermatcher. Initiativet hertil udgik fra norsk side, men *Steinthal* gik straks ind for tanken og udførte et stort

arbejde for tankens realisation. Herhjemme skaffede han den økonomiske basis, som var nødvendig; han organiserede den aktion overfor medlemmer af folketingets finansudvalg, der resulterede i, at der på finansloven blev bevilget klubben et årligt tilskud af kommuniteters midler, og Akademisk Roklub nød således den ære at være den første danske idrætsklub, der opnåede tilskud fra staten.

Da *Steinthal* både i Studenterforeningens og Akademisk Roklub var blevet benyttet som kaproningsstyrmand, var det ganske naturligt, at han selv tog roret, da det norske og danske hold stillede op ved den første nordiske studentermatch, der var indlagt som et løb ved Norsk Forening for Roidræts landsstævne, der fandt sted den 30. juni 1901 på Hankøsund i Christianiafjorden. Han var en fortræffelig styrmand, der forstod at virke inciterende på sit mandskab. Undertegnede, der havde stroke-åren, husker løbet, som det var i går. Endnu ved halv bane lå bådene side om side, så råbte han: »Vil I være bekendt, at jeg skal telegrafere hjem, at vi har tabt.« Min reaktion herpå var en forcering af tempoet til en rasende spurt, der bragte os en bådlængde og dermed sejren. Til tonerne af »Kong Christian« bar vi vor båd i land. Ved den efterfølgende middag på badehotellet vakte *Steinthal* vild jubel ved i sin tale at erklære, at han i sin begejstring for den herlige natur overvejede hjemme i Danmark at foreslå, at det allerede da klassiske Øresundsløb som nordisk mesterskab blev henlagt til Norge. *Steinthal* var en fortræffelig lejlighedstaler, en evne, han havde udviklet som ledende senior i Studenterforeningen, hvor han var leder af et af de liberale seniorater, der omkring århundredskiftet for en tid knækkede det gamle konservative vælde.

Men *Steinthal* kom endnu en gang til at spille en rolle ved de nordiske studenterkaproninger. Det var som formidler af den første finske deltagelse i 1904. Nordmændene begyndte at blive lidt lunkne over for fortsættelse af stævnerne, efter at vi de tre første gange havde taget sejren hjem. Ret tilfældigt traf *Steinthal* på gaden i København en finsk student, der feriere de hernede. Dette bekendtskab bragte ham i forbindelse med den kendte finske studenterroleder, magister *Vainö Solstrand*, og

resultatet blev, at da Akademisk Roklub indbød til nordisk studenterroning i 1904, udeblev nordmændene, men de finske studenter stillede op i stedet for. Dog – finnernes betingelse var, at vi gik over til at ro outrigger. Men også dette klarede *Steinthal*. Han skaffede os en splinterny outrigger fra Leux i Frankfurt og engagerede en tysk professionel træner til at instruere os, og resultatet blev sejren over finnerne. Dette var i høj grad medvirkende til, at der herhjemme kom mere fart i outrigger-roningen. Studenter-roningerne er senere udelukkende fortsat i outrigger.

Steinthal var forøvrigt en fortræffelig formand. Han var kammerat med alle i klubben, interesseret i alle sider af livet i klubben. Her var ikke tale om formandsarrogance af nogen art. For os, der gennem arbejdet i bestyrelsen blev venner med ham, blev dette et oprigtigt venskab, der varede livet ud.

Sidste gang, *Steinthal* deltog i kaproninger, var i 1906 som styrmand for det danske hold ved de olympiske lege i Athen. Dansk Forening for Rosport mødte her for første gang ved de olympiske lege med et kombineret hold fra de københavnske klubber, som måtte gennemføre en hård vintertræning. Konkurrencen – navnlig med de italienske og franske hold – var imidlertid så ulige både i materiel og træningsvilkår, at vi ikke formåede at gøre os gældende.

Ved dannelsen af Danske Studenters Roklub ved sammenslutning af Akademisk og Polyteknisk Roklub i 1917 gik *Steinthal* med ind i den nye klub, og efter den store bådehusbrand i 1936 blev han med fuld ret udnævnt til klubbens æresmedlem.

Også den almindelige idræt havde hans interesse. Han var i en årrække en dygtig leder af Dansk Idræts-Forbunds ordens- og amatørudvalg.

Interessen for idræt bevarede *Steinthal* usvækket til de sidste år. Da deltagerne fra turen til Athen mødtes i 1956 for at fejre 50-års jubilæet, mødte han op og holdt trods årene – 86 år – en begejstret tale. *Harald Steinthal*'s navn skal inden for dansk studenterroning mindes blandt de bedste.

Em. Saugman.

ALVA JØRGENSEN
TØMRERMESTER · ENTREPRENØR
ROSENØRNSALLÉ 27
TLF. NORA 6685 KØBENHAVN V.

Gas- og vand-installatør
sanitet og centralvarme
Blikkenslager
C. E. PEDERSEN
Højdevangs Allé 5 . Tlf. Amg. 8864
Alt tagarbejde udføres.
Gas,- vand,- sanitet- og centralvarme-anlæg.
Hurtigt, solidt
Forlang tilbud!

Philipsons
SELER . BÆLTER . SOKKEHOLDERE
Sikker Solid Elegant

DROST & RYE PETERSEN
INGENIØRER
HEIMDALSGADE 6 C. 7370 KØBENHAVN N

Klarede vi pynten?
eller
forsøg på et klubliv

– og har jeg end sejlet min skude på grund,
så var det dog dejligt at fare.
Henrik Ibsen.

DET begyndte så storslået, med en gevaldig fest i februar, hvor der intet var sparet med hensyn til udsmykning m. m. Underholdningen var desuden holdt i et passende plan og bevægede sig fra habile kabaretkunstnere til miss Florence i lømmelalderen. I salen fylkedes den faste skare samt en del kaniner, medlemmer og studeret godtfolk iøvrigt.

Joh, det var en stor aften, der varslede godt for fremtiden.

Ved generalforsamlingen blev styrmandslauget holdt over dåben og er iøvrigt derefter sæsonen igennem blevet fugtet ved passende og upassende lejligheder.

I april hejste vi standeren efter forinden at have lagt pontonen ud. Nedbrydende kræfter i klubben arbejder iøvrigt på at afskaffe vor kære gamle ponton med de røde flydekasser, der har skaffet os mange knuste tæer i årenes løb, og ombytte den med en kedelig indretning fra havnevæsenet, der formedelst rate- og lejevilkår leveres fiks og færdig hvert forår.

Ingen hyggelige timer med op- og nedragning længere.

Ingen glade råb og tvetydige virtigheder til at krydre aprillufren.

Ingen ufrivillig vandgang for de dumdristige.

Man kan sige en del om de ka'le, der sidder deroppe i roppen og disponerer, men sans for folkeliv og kulturarv har de ikke meget af.

Efterhånden kom roningen i gang, og vi måtte atter i år konstatere, at fællesarrangementer har ingen grobund i D.S.R.

Kanaltur og deslige gider folk ikke deltage i. Det er man heldigvis som vordende læge eller sagfører for blasert til. Det smager for meget af spejderi, og hvorfor skulle man dog sidde og have mas med at korte årer og høre efter kommandoer, når man efter at være sluppet gennem instruktionens skærsild kan drive over billardet i behageligt samvær med åndsbeslægtede. Af samme grund afholder man sig fra al form for kaproning, efter at man ved et besøg i Sydhavnen har overtydet sig om, at de roere, der går derude, udviser en lidt for barnlig begejstring for deres idræt, ligesom træneren ikke helt ligner en professor i sammenlignende litteratur.

I juni lykkedes det dog at samle et par bådehold kaniner til en weekend-tur til Saltholm. Det blev en stor oplevelse for de unge deltagere at gæste den fremmedartede ø med dens fugleliv, dyreliv og befolkning, der i hvert fald er fredelig langs kysterne, (hvorimod de i øens indre skal være lidt rå).

Ved efterårstide startede vi onsdagsaftenerne, og det var i år rart, at så mange af klubbens egne medlemmer kunne bidrage til underholdningen i form af causerier, lysbilledforedrag m. m. *Frørup* er jo fast på programmet efterhånden, men også *Knud Mikkelsen* rullede sig ud i år med en glimrende beretning om sine oplevelser i Sierra Leone. Som et festligt punktum for onsdagsaftenerne havde vi en *Kjell Olsson*-koncert, der samlede en begejstret tilhørerskare, der, inden den musikalske nydelse, indtog noget, som køkkenet i et uoverlagt øjeblik smigrede med betegnelsen wienerschnitzel.

At en udflugt til Sverige i april og en fødselsdagsfest i juni fik et særdeles vellykket forløb nævnes kun i forbifarten.

I september bad formanden os sætte hold til Kvikmatchen, og her rullede vi os ud. I al beskedenhed kan man sige, at selv de berygtede pressegæng fra det 19. århundredes engelske marine ikke kunne have gjort det bedre. Kaniner og ungdommelige medlemmer iøvrigt blev jagtet til klubbens fjerneste kroge og formelig smidt ud i bådene, hvorefter de aftener igennem trak bane for til sidst at stille til et udtagelsesløb, hvori fem både deltog. De udvalgte mødte Kvik den følgende aften, og resultatet blev, at vi hjemførte bolcheglasset til klubben. Så langt kan man nå med unge roere, når man optræder vindende.

Harder fot.

På hjalet: „Gårk, gårk, gok, gok, gok — det er ganske vist!"
(badstuen i klubhuset)

Klubkaproningen i slutningen af oktober druknede i regn, men vi holdt ud til den bitre ende alligevel. Formanden, der stadig håber på, at ældre medlemmer har betænkt klubbens slunkne kasse i deres testamentariske dispositioner, foretog denne dag et febrilsk forsøg på at skaffe kontanter ved at arrangere en match for 70-årige. De gæve ældre deltagere gjorde imidlertid samtlige hans forhåbninger til skamme og viste, at man hos os – med en let omskrivning – kan bruge den MacArthurske sætning: »Gamle roere dør ikke. De forsvinder.«

Når man gør status, er det comme il faut at takke til højre og venstre. Jeg vil da også gerne til mine nærmeste medarbejdere uddele de samme honorarer, som smedens kat døde af. I har lagt krop til det daglige, sure slid, I har taget et ekstra nap ved fester og arrangementer og sidst, men ikke mindst, I har ydet et glimrende kammeratskab.

Splice the mainbrace. *Bang.*

sol-øm hud

LEOSTESIN

lindrer efter solbadet

2.90

LØVENS KEMISKE FABRIK KØBENHAVN

At ro eller ikke at ro – en kaproer på langtur

GENNEM flere sæsoner havde jeg dyrket kaproning i D.S.R., og en forkærlighed for denne gren af vor idræt var blevet en naturlig følge. Den daglige træning, de herlige rejser i ind- og udland havde skabt et kammeratskab af høj karat. Vi var glade efter sejrene – skuffelsen fulgte nederlagene. Menneskets naturlige reaktion kunne en banal sentens nu ikke ændre. Vi startede for at vinde og roede, fordi vi kunne lide det.

Besejret af det moderne menneskes tyran – tiden – måtte jeg tiltræde mit tilbagetog fra kaproernes domæne og indlede en ny æra som motionsroer. Det var vanskeligt at overvinde den aversion, jeg havde fået mod de tunge motiggere, men det lykkedes. Savnet af et målbevidst arbejde i båden var værre – jeg følte mig som en cirkushest uden savmuld – og sandkasseroningen vandt større og større terræn.

Da meldte tanken om langtursroning sig – min første sommerferie i fem år skulle tilbringes på søen. Langtursrotten *Mikkel* og ekskaproeren *Børre* blev udset som ledsagere, og turen

Børre

Colberg foto

blev planlagt. Et mål lå nu forude, og træningen begyndte. En pinsetur til Nivå overbeviste mig om, at jeg befandt mig særdeles vel i dette nye »våde element«, og et par uger senere deltog jeg i togtet til Saltholm.

Beriget med disse erfaringer samt forvisset om, at klubben disponerede over *eet* brugbart telt, drog jeg ud på det store eventyr. For at undgå isbryderhjælp i større omfang foregik turen i vinterens mildeste måned, august. Bådtransporten til Göteborg, der skulle være udgangspunktet, blev takket være K.R.'s velvillige indstilling undgået. K.R. havde en dejlig båd liggende deroppe, og den lånte vi.

Allerede min bagage røbede, at der var noget usædvanligt på færde. Kufferten var erstattet af et par køjesække, og min flotte klubdragt var afløst af en praktisk anorak, ternet skjorte samt teryienebenklæder.

Starten blev seks timer forsinket, så der herskede en del nervøsitet ved startstedet. Selv *Mikkel* var ved at miste noget af sin personality – han havde travlt som en sygekasselæge

Trods alt kom vi fint fra start, og efter de obligate ugler fandt man stilen og overtog føringen af feltet, der bestod af fiskekuttere, turistbåde samt en enkelt tankbåd. På de første 5000 meter var der hård modsø – ønskevand for mig – og de lange, sejge åretag gav bonus. Alligevel kunne vi ved 10.000 m ikke forhindre en 30 tons kutter i at gå forbi – jeg nikkede genkendende. Senere gik banedommerbåden op på siden af os, og på bedste manuduktørfacon foredrog en fisker al sin viden om sømærkning o. lign.

»Aldrig mere kaproning« er ikke titlen på en forening, men en tankegang, der altid opstod, når 1200 m var tilbagelagt, dog hver gang afbrudt af styrmandens kommando om »20 stærke«. Min glæde var derfor ubeskrivelig, da brølet »vel roet« nåede mine ører. Drømte jeg, eller var jeg vågen? Åh nej, jeg var jo på langtur! De sidste 5000 m drev vi, indtil målet Björkö var nået.

På vej til Marstrand stod vinden os bi, og *Borre* realiserede en idé. For at tørre teltunderlaget arrangerede han et tørrestativ ved hjælp af bådshagen og de udelte teltstænger, der var

Underlaget tørres

Calberg foto

særdeles velegnede. Ærerne blev trukket op, således at fremdriften blev generet mindst muligt.

Efter en vanskelig landgang i Marstrand blev Karlstenfæstningen stormet – vindstyrken var 9. En duel med portvagten kostede tabet af 1,50 sv. kr., men fæstningen blev indtaget.

Vindstille og klart solskin er en kaproers mareridt, men jeg erfarede, at langtursroeren kunne have de samme lidelser. Efter 10 km's roning gav vi op og anmodede om bugserhjælp. Vor til formålet medbragte fangline bragte os i forbindelse med en mindre tankbåd – vi var reddet.

Nord for Lysekil var dønningerne mandshøje, og minderne om regattaerne i Kiel vældede frem. Efter en hård tur nåede vi Malmøen og fandt en 1. klasses lejrplads udstyret med papirkurv. Næste morgen mødte talrige turister op og hjalp til med at pakke sammen og skubbe fra. Det var øens eneste badested og camping strengt forbudt.

I Smögen var hele byens befolkning mødt op på kajen for at byde os velkommen. Senere dukkede en repræsentant op og forsøgte at sælge os en hjælpemotor; den stod og tikkede på hans lastbil. Tilbudet blev dog afslået.

Nord for Smögen afslørede *Borre* sit talent for at miste orienteringen. Det varede en time, før vi fandt vor position.

Han burde genoptage kaproningen, thi her er banen afmærket hver 25 m.

Der skulle provianteres, og jeg fremdrog en tør, renvasket træningsdragt for at gå i land. En havfrue må have tilkaldt mig, for pludselig var jeg fuld påklædt på vej ud over rælingen. Den varme modtagelse, jeg fik dernede, skyldtes dog en brandmand. Fornærmet vendte jeg tilbage til overfladen – jeg var brændt af. *Waterproof* stod der på mit ur, og ganske rigtigt – det var umuligt at få vandet ud igen.

Øen Havsten var vort domicil i 2 dage, og her fik *Borre* lov at afreagere. Han ville på makrelfiskeri og lokkede mig med. Vel vidende, at vi befandt os indenfor 3-milegrænsen, nærmede båden sig en gruppe tavse fiskere, der trak den ene makrel op efter den anden. En sten af størrelse som den i Jellinge udgjorde vort anker. Plasket, der fulgte stenen, må have jaget samtlige fisk bort i miles omkreds, thi fiskerne forsvandt bandende en efter en, og vor fangst indskrænkede sig til 73 brandmænd, der alle var »løse på tråden«. Det voldte stort besvær at lette ankeret, men takket være en fin bjergningsteknik nåede vi land – 300 meter blev tilbagelagt på een time. *Mikkel*, der havde iagttaget os fra land, stod parat til at flænse den hval, vi øjensynligt havde kæmpet med – han blev skuffet.

Efter en bevæget nat i Frederikstad stod vi ind i Oslofjorden. Det kneb atter med orienteringen; selv en så erfaren

Havsten

Colberg fot.

orienteringsløber som *Mikkel* gav op. Jeg konfronterede kort og kompas og beroligede *Borre* med, at det var *Hankö* og ikke Island, der lå ret forude.

Der blev sat ny banerekord på turen til Moss: 16 km i timen. Vi var meget stolte, især da årerne havde været oven vande det meste af vejen – vinden var stik syd.

Oslofjorden bød ikke på nogen campingmuligheder, så vi besluttede at få et blaf. Jeg erfarede ved denne lejlighed, at det juridiske begreb »aberratio ictus« – det forfejlede kast – også kendtes indenfor roningen. 3 gange forsøgte jeg at komme i forbindelse med en skonnert, inden det lykkedes en matros at fange vor line med en bådshage.

Det var lidt af en bedrift, da vi på højde med Sandvika anmodede skipperen om at kaste los. Der var endnu 10 km til Oslo, men N.S.R.'s weekendhytte på Kalvøen fristede, og kursen blev sat mod denne. »Solodden« er faktisk et lille paradis for N.S.R.'s kap- og langtursroere, der her er lykkeligt forenede. Vi fik også lov at nyde godt af det og blev anvist den største af de 5–6 hytter, der findes der.

Turen til Oslo tog 2½ time, men vi roede også hele vejen. Min bagdel var ikke så velpolstret og havde voldt kvaler på den sidste del af turen. Desuden frygtede *Borre* solstik og forsvandt adskillige gange udenbords, og da samtidig *Mikkel* syntes at være træt, måtte de sidste 10 km jo tage sin tid.

Happy end – sammen med familien Mittelmann i N.S.R.

Colberg fot.

Som altid blev man modtaget med hjertevarme i N.S.R., og hr. og fru *Mittelmann* var yderst gæstfrie værter – hermed vor tak. At skulle sove sammen med 25 kasser øl var en stor prøvelse for mig, men jeg bestod den.

Høstfesten lørdag aften bød på overraskende momenter, og vi deltog i det hele. Jeg traf en del gamle kaproere, så snakken gik med minderne om drabelige dyster på og udenfor banen.

En bedre afslutning kunne en langtur ikke få.

Calle.

Sol
Saltvand
Sejlsport
og MARINAT
YACHTLAK

O. F. ASP A/S

Håndbold-afdelingen

DER vil altid være noget vist utilfredsstillende ved at skulle fremkomme med en redegørelse for håndbold-afdelingens resultater på denne tid af året, idet håndboldsæsonen ikke følger kalenderåret, men går fra september til april. Dette medfører, at man dels må resumere en del af resultaterne, der allerede har været offentliggjort i sidste årsberetning, dels må undvære slutresultaterne for så vidt angår indeværende sæson, men hermed må den eventuelle læser af nærværende altså affinde sig.

Træningen foregår stadig hver onsdag således: fra oktober til april i Idrætshallen fra kl. 17–18 sammen med Akademisk Idrætsforening, og fra september til maj fra kl. 18,15–19 i Otto Mønstedhallen, begge haller centralt beliggende i Nørre Allé. Træningstimen i Otto Mønstedhallen ledes fortsat af studentergymnastikkens træner *John Ludwig*.

I sæsonen 1957–58 spillede klubbens to hold følgende kampe:

I. HOLD:

20/10-57:	D.S.R.–Heimdal	6– 4
3/11-57:	D.S.R.–Sundby-Vester Idrætsforening	7– 6
10/11-57:	D.S.R.–Gentofte Statsskoles Idrætsforening	10– 8
24/11-57:	D.S.R.–Christianshavns Idrætsklub	2– 8
15/12-57:	D.S.R.–Søborg	10– 7
5/1 -58:	D.S.R.–Hakoah	2– 9
9/2 -58:	D.S.R.–Boldklubben Star	6– 5
23/2 -58:	D.S.R.–Laurits Knudsen (L.K.)	14–10

II. HOLD:

6/10-57:	D.S.R.–Heimdal	7– 8
27/10-57:	D.S.R.–Hakoah	7– 6
17/11-57:	D.S.R.–Christianshavns Idrætsklub	10– 9
8/12-57:	D.S.R.–L.K.	9– 6
5/1 -58:	D.S.R.–Boldklubben Star	5–11
2/2 -58:	D.S.R.–Hvidovre Idrætsforening	8–13
23/2 -58:	D.S.R.–Gentofte Statsskoles Idrætsforening	5– 7

For I.-holdets vedkommende blev resultatet, at man opnåede 12 points i 8 kampe og således blev nr. 3 af 9 deltagende hold, hvilket er en absolut nydelig placering, som man vist skal langt tilbage for at se magen til.

II.-holdet sløjede lidt af på det sidste, hvilket medførte, at man i 7 kampe ialt opnåede 6 points og derfor kun blev nr. 5 af 8 deltagende hold.

Den 23. matts 1958 deltog man som sædvanlig i roernes mesterskabsturnering.

I.-holdet deltog i mesterskabsrækken og blev her først slået af Lyngby Roklub, der iøvrigt vandt den udsatte pokal til cje, med 7–12 og i jumbofinalen yderligere slået af Kvik med 3–5 efter en særdeles spændende match.

Dette medførte, at holdet rykkede ned i herre A-rækken, som man, hvis roernes turnering også finder sted i år, har en absolut chance for at vinde og i særdeleshed, hvis der i lighed med sidst kun anmeldes dette ene hold, idet vi så rykker op uden kamp.

II.-holdet deltog også med et hold. Den første kamp vandtes af D.S.R. over Kvik med 12–5, og i den næste mod Skjold opnåede man uafgjort 6–6. I den efterfølgende straffekastkonkurrence, der skulle afgøre, hvilket af holdene der skulle gå videre til finalen, var Skjolds spillere ikke så hæmmet af nerver som vore, og de tillod sig derfor kun at brænde to straffekast mod vore 3. Skjold gik derefter videre til finalen.

Klog af skade fra sidste års resultat i pokalturneringen afholdt man sig i år fra at anmelde et hold her, og spillerne kunne derfor i god tro om deres egen styrke gå i gang med Københavns Håndboldforbunds turnering i B-rækken.

Her er følgende resultater blevet opnået:

I. HOLD:

5/10-58:	D.S.R.–Gentofte Statsskoles Idrætsforening	5–13
19/10-58:	D.S.R.–Søborg	7–10
9/11-58:	D.S.R.–Laurits Knudsen (L.K.)	9– 5
7/12-58:	D.S.R.–Fællesforeningen for Danske Brugsforeningers Idrætsforening (F.D.B.I.)	3– 8
4/1 -59:	D.S.R.–Valby K.F.U.M.'s Idrætsforening (V.K.I.)	9–10
18/1 -59:	D.S.R.–Heimdal	6–10

II. HOLD:

19/10-58:	D.S.R.–L.K.	3– 4
2/11-58:	D.S.R.–Gentofte Statsskoles Idrætsforening	4–13
16/11-58:	D.S.R.–Heimdal	9– 7
30/11-58:	D.S.R.–Hvidovre Idrætsforenings 3. hold	5– 9
4/1 -59:	D.S.R.–Boldklubben Standard Kammeraterne	8–10
25/1 -59:	D.S.R.–F.D.B.I.	9– 2

I.-holdet har altså spillet 6 kampe og opnået siger og skriver 2 points. Det skal straks siges, at der faktisk ikke er noget i vejen med den enkelte spiller. Alle har ydet deres bedste eller i hvert fald næstbedste, men alle vil de helst yde det alene, hvilket bevirker, set fra tilskuerpladsen, at de 6 spillere i de 2 × 15 minutter, kampen varer, forsøger hver især at opføre sit eget lille one-man-show. Der er dog flere af spillerne, der på det sidste har givet udtryk for en viden om det såkaldte team-work, og man venter nu bare på resultatet af denne viden i de to resterende kampe.

II.-holdet har i sine 6 kampe opnået 4 points, og på baggrund af I.-holdets resultat er det jo imponerende. Holdet mangler een kamp.

For dog at yde spillerne den retfærdighed, der kan tilkomme dem, skal det anføres, at det desværre er ret sjældent, at man kan stille op med det samme mandskab i bare to kampe, thi eksamenslæsning, sygdom (specielt som følge af skader, opnået under de venskabelige træningstimer), soldatertjeneste, giftermål m. v., berøver gang på gang spillerne muligheden for virkelig at få et samspil ud af det.

Af forrige sæsons 37 medlemmer, der med større eller mindre regelmæssighed aflagde håndboldafdelingen besøg, har 16 fortsat spøgen i denne sæson. Herudover har man haft en tilgang på 14 nye medlemmer, næsten alle ganske unge. Dette er yderst tilfredsstillende, thi en betingelse for afdelingens fortsatte beståen er netop tilgangen af yngre årgange. Og man kan samtidig opfordre klubbens rochefer og øvrige koryfæer indenfor klubben til så kraftigt som muligt at agitere blandt kaninerne for deltagelse i håndbolden, thi netop i denne afdeling af klubben får de lejlighed til virkelig at komme i kon-

takt med andre medlemmer, så de undgår ved rosæsonens start at komme ud i klubben og føle sig som »Pelle alene i Verden«.

Og selv om et nyt medlem virkelig kan spille håndbold, bør det ikke afholde ham fra at komme ud og more sig sammen med de andre spillere.

M-J.

Fritz G. Eisensøe
Murermester og entreprenør
Troels Lundsvej 28
Damsø 3196
22

Har De råd til luxus..?

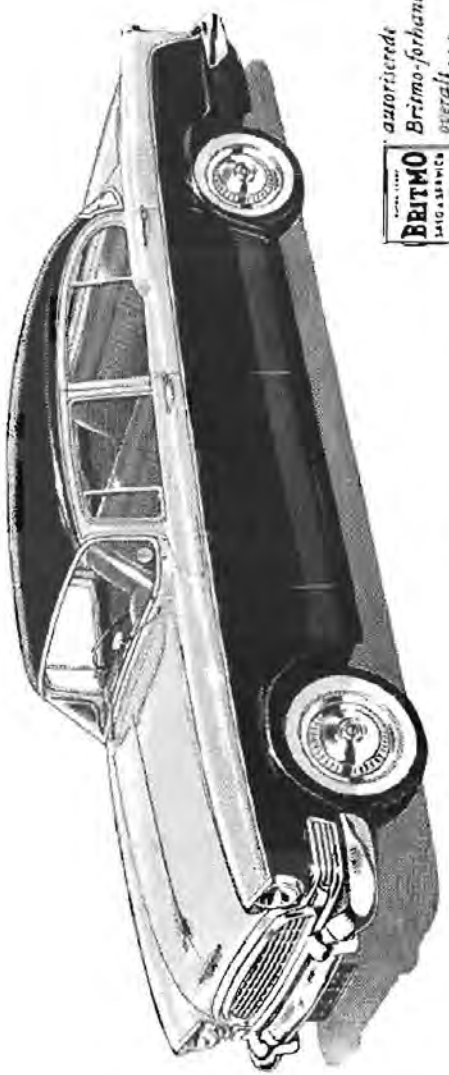

BRITMO
HUMBER HILLMAN COMMER
autoriserede Britmo-forhandlere overalt...

...und Dem selv en
HUMBER SUPER SNIPE

Importør: BRITMO A/S, Gl. Varlødvej 40, Hellerup. Telefon 290045

Fra turen Mandal-Oslo

Skygge og gennemtræk efter frokost

Trotup fot.

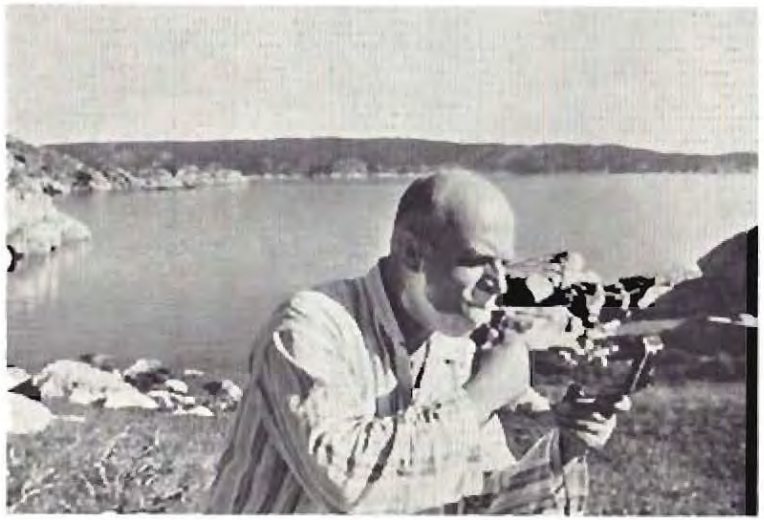

Stubbene ryddes — efter kompas

Marder fot.

Vandet er sat over til eftermiddagskaffen

Trotup fot.

Udlosning i aftensol (Fevik)

Marder fot.

Fra turen Mandal-Oslo

Harder fot.

Frokost – klasse II 8 (Båtsto, Oslofjord)

Harder fot.

Frokost – klasse I A (N.S.R., Oslo)

DANSKE STUDENTERS ROKLUBS ÆRESMEDLEMMER

Brygger *Carl Jacobsen* †
Professor *H. J. Hannover* †
Overlæge *H. S. Køster* †
Direktør *Henning Koch* †
Civilingeniør *H. Rée* †
Professor, dr. med. *Knud Secher* †
Direktør *Harald Simonsen* †
Overretssagfører *H. Steinthal* †
Grosserer *Gudmund Schack*

DANSKE STUDENTERS ROKLUBS ÆRESTEGN

Hans Majestæt Kong Frederik IX
Kaptajn *H. H. Bondo* †
Grosserer *Carl Thorup*
Direktør *Henry Skov*
Direktør *Harald Simonsen* †
H/R-advokat *H. Romcke*, N.S.R.
H/R-advokat *E. W. Nansen*, N.S.R. †
Aktuar *N. Solberg*, N.S.R.
Professor, dr. med. *Knud Secher* †
Civilingeniør *H. Rée* †
Generallæge *Em. Saugman*
Ambassadør *Frants Hvass*
H/R-advokat *Leif Rode*, N.S.R.
Grosserer *Gudmund Schack*
Direktør *Axel Lundquist*
Civilingeniør *J. Norman-Hansen*

DANSKE STUDENTERS ROKLUBS VENNER

I 1958 har Vennerne haft fornøjelsen at modtage indmeldelse fra nedennævnte:

Direktør *Even Ibsen*
Overpræsident, greve *Carl Moltke*
Direktør, ambassadør *Nils Svenningsen*

Døde i 1958:

Direktør *Chr. Aasted Frandsen*
Professor *E. Suenson*

I 1958 er der i kontingenter betalt kr. 3890,00, renter kr. 234,65, ialt en indtægt på kr. 4124,65.

Vennerne har i 1958 givet et tilskud på kr. 14.000,00 til D.S.R. til indretning af oliefyr, hvorefter kassebeholdningen pr. 31/12 1958 var kr. 8386,13.

Bestyrelsen takker Vennerne for deres støtte i det forløbne år.

FORTEGNELSE OVER D.S.R.s VENNER

Hans Majestæt Kong Frederik IX
Grosserer *S. Albertus*
Cand. jur. *Henning Amelung*
Civilingeniør *H. C. Andersen*
Direktør *H. C. Andersen*
Højesteretssagfører *Niels Andersen*
Sagførerfuldmægtig *Aage Bang*
Overingeniør *E. V. Bardram*
Sagfører, cand. jur. *Erik Becker*
Skuespiller *Henrik Bentzon*
Kontorchef *K. A. Bjørklund Bertelsen*
Grosserer *Knud Biehl*
Forfatteren *Josias Bille*
Apoteker *Sv. E. Bjørn*
Landsretssagfører *B. Boesen*
Direktør *V. A. Bork*
Civilingeniør *Frode Bramsnæs*
Prokurist *M. Bredfeldt*
Overkirurg *Harry Brocks*
Statsaut. revisor *Svend Aage Brunn*
Fabrikant *Per Brøchner-Larsen*
Civilingeniør *Arne Byskov.*
Kontorchef *Viggo Christensen*
Ekspedient *Frode Christiansen*
Professor, overkirurg, dr. med. *Jens C. Christoffersen*
Regnskabschef *Erik Cortsen*
Civilingeniør *Th. Eberth*
Murermester *F. G. Eisensøe*
Viceskoleinspektør *Aage Feldt*
Professor *Sv. Christian Felumb*
Grosserer *A. Filtenborg*
Landsretssagfører *Aksel Fischer*
Direktør *Hans Fogh*
Landsretssagfører *Leo Frederiksen*
Direktør *Valdemar Friedricks*
Civilingeniør *Dan Frøsup*
Museumsinspektør *G. Galster*
Landsretssagfører *Jørgen Goldberg*
Læge *Poul Gregersen*
Politifuldm., cand. jur. *Hugo Grumme*
Civilingeniør *Søren Gundesen*
Civilingeniør *Svend Hagerup*
Driftsbestyrer, civiling. *Olaf Hallin*
Tandlæge *Jeff Hammelev*
Prokurist *F. Aa. Hansen*
Civilingeniør *C. O. Hanssing*
Civiling., entreprenør *P. J. J. Harder*
Overassistent *Børge Hartz*
Civilingeniør *Mogens Hee*
Landsretssagf. *Jørgen Helweg-Larsen*
Forlagsboghandler *N. J. Helweg-Larsen*
Redaktør *C. Næsh Hendriksen*
Redaktør *Walter Næsh Hendriksen*
Højesteretssagfører *Bernt Hjejle*
Landsretssagfører *H. H. Holm*
Typograf *Johs. Honoré*
Civilingeniør *K. Hunderup*
Ambassador *Frants Hvass*
Translator *Jesper Hven*
Overlæge *Erik Jensen*
Direktør *Gunnar Jensen*

Prokurist *Henning Jensen*
Hans Jørgen Jensen
Korrespondent *J. Sommer Jensen*
Civilingeniør *Michels Jessen*
Læge *Erik Johannessen*
Civilingeniør *Wriborg Jonson*
Tandlæge *Ulf Kaarsberg*
Assurandør *Erik Kiersgaard*
Civilingeniør *Kjeld Klintøe*
Overretssagfører *K. Kjær*
Tandlæge *B. Konstantin-Hansen*
Læge *Peter Krag*
Professor, dr. med. *Niels B. Krarup*
Civiloverbetjent *Jørgen Krause*
Tandlæge *Ove Lange*
Landsretssagfører *Carlo Larsen*
Kiropraktor *Eiler Larsen*
Civilingeniør *M. Drost Larsen*
Landsretssagfører *J. Svenning Larsen*
Direktør *Finn Lorentzen*
Direktør *Axel Lundqvist*
Tegner *Palle Lunøe*
Tandlæge *K. Machold*
Ingeniør *Alfred Madsen*
Civilingeniør *Jørgen C. Madsen*
Professor *J. L. Mansa*
Civilingeniør *Herbert Marcus*
Læge *Axel Mathiesen*
Ørelæge *Knud Melgaard*
Civilingeniør *G. Meng-Lund*
Civilingeniør *Knud Mikkelsen*
Direktør *Kai Mogensen*
Tandlæge *E. Myrup*
Højesteretssagf. *H Møhring-Andersen*
Fabrikant *Bjørn Møller*
Professor *K. O. Møller*
Professor *Jens Nielsen*
Grosserer *Poul K. Nielsen*
Arkitekt *O. Molgaard Nielsen*
Redaktør *Kai Nissen*
Civilingeniør *J. Norman-Hansen*
Civilingeniør *G. Nyhegn*
Overingeniør *Kristian Nørlyng*
Direktør *Poul Eivind Olsen*
Redaktør *Ib Sv. Olsen*
Landsretssagfører *Winsløw Olsen*
Civilingeniør, dr. tech. *Chr. Ostenfeld*
Fuldmægtig *Helge Pagh*
Sagfører *Arne Pedersen*
Landsretssagfører *Aage Petersen*
Overingeniør *Ove Petersen*
Ingeniør *B. Pollner*
Redaktionschef *Ernst Priemé*
Overdyrlæge *Hans Riemann*
Ingeniør *Poul Ringsted*
Højesteretssagfører *Stig Rode*
Dr. med. *Jørgen Røjel*
Direktør *Per Rønberg*
Tandlæge *B. Rønnow*
Generallæge *E. Saugman*
Grosserer *Gudmund Schack*
Byretsfuldm., cand. jur. *E. A. Schoug*
Overlæge, dr. med. *Ole Secher*
Overass., cand. polit. *Ejvind Sieverts*
Kaprajn *C. A. Sjelle*
Direktør *Aage Skjoldby*
Civilingeniør *Ole Skærbo*
Chefredaktør *Hakon Stephensen*
Arkitekt *N. O. Strigel*
Civilingeniør *P. Strårup*
Civilingeniør *Mogens Suppli*
Højesteretssagfører *O. Bondo Svane*
Landsretssagfører *N. Borup Svendsen*
Prokurist *Poul Sørensen*
Bankfuldmægtig *F. Teisner*
Læge *Orla Teglers*
Reklamechef *Knud Terslev*
Fuldmægtig *C. F. Thorup-Petersen*
Skibsinspektør *Kaj Traulsen*
Overlæge *Mogens Vinten-Johansen*
Laboratorieforstander *E. F. Voigt*
Dommer *Svend Volkersen*
Tandlæge *Erik Weeke*
Læge *Jokum Wielandt*
Direktør *Georg Wittenborg*

»PAPIRKNIVEN«

D.S.R.'s hædersgave til særlig fortjente medlemmer, en papirkniv af sølv, smykket med klubbens stander og forsynet med inskriptionen »Fortjent«, blev i 1935 som bryllupsgave overrakt klubbens protektor:

Hans Majestæt Kong Frederik IX.

Desuden indehaves »papirkniven« af følgende medlemmer:

Ove Petersen	1925
J. Norman-Hansen	1926
Gudmund Schack	1926
H. B. Fogh	1927
O. Hallin	1928
Axel Herz	1928
H. Høeg Rasmussen	1929
Axel Lundquist	1930
H. Rée	1931
Knud Secher	1932
Ove Mandrup-Poulsen	1933
H. K. Rasmussen	1934
K. R. Melgaard	1935
Aage Jørgensen	1936
Mogens Hee	1937
O. Bondo Svane	1937
Sten Rynn	1938
Eyvind Stevens	1939
Jørgen Stærfeldt	1940
Chr. Ostenfeld	1941
Ulf Kaarsberg	1942
Gunnar Wandel	1943
Kr. Nørlyng	1944
Dan Trøstup	1945
Fjnar F. Voigt	1946
Gunnar Nyberg	1946
Frode Christiansen	1948
Erik Kiersgaard	1949
Erik Becher	1950
H. Möhring-Andersen	1951
Axel Machieten	1952
Bjørn Møller	1952
Carl Sjelle	1952
Mogens Blach	1955
Aage Bang	1957
Wriborg Jonson	1958

Wriborg Jonson

»SEJRSMASTEN«

D.S.R. skænkede på generalforsamlingen i 1934 »Sejrsmasten« til civilingeniør *H. Rée* til erindring om klubbens indtil da største kaproningssæson, der havde resulteret i 36 sejre.

Ingeniør *Rée* udsatte samme år Sejrsmasten som evigt vandrende præmie i D.S.R.

Sejrsmasten gives af klubbens bestyrelse for et år ad gangen til et eller flere medlemmer, som i den forløbne sæson har udført særligt fortjenstfuldt arbejde for kaproningen i D.S.R.

Nedenstående liste angiver, for hvilke år trofæet er tildelt de pågældende:

1934	Gudmund Schack
1935	Mogens Hee
1936	Max Sørensen
1937	Frode Christiansen
1938	K. Kolman
1939	Hugo Grumme
1940	Aage Jørgensen
1941	Kaj Traulsen
1942	Ole Secher
1943	Paul Sivertsen
1944	ikke uddelt
1945	H. K. Rasmussen
1946	Erik Kiersgaard
1947	ikke uddelt
1948	ikke uddelt
1949	Axel F. Mathieten
1950	Juniorotteren
1951	Jørgen Krause
1952	ikke uddelt
1953	Poul E. Jakobsen
1954	Begynder-otteren
1955	ikke uddelt
1956	Mogens Hee og Kurt Nielsen
1957	ikke uddelt

H. Rée.

Årbogens bogtrykker

Rich. Steenbecks Bogtrykkeri

Gothersgade 95 C 10879 DY 8260

Disputatser
Kataloger
Prospekter
Brochurer

Brevark
Konvolutter
Visitkort
m. m.

Clichéer fra

Ebbe Christoffersen + Co.

Holger Danskes vej 40 . FA 0850

Hæder for.

Furøen (ved Kragerø)

Pluk fra logbogen 1958

11. juli.

Vinden var blevet »vanemenneske«, og vi havde luret dens vaner i nogle dage: næsten vindstille om morgenen, svag nordlig om formiddagen for så at friske op fra syd og sydvest – på lange stræk lige agter ind – men ofte (som nu idag) var den lige ved at være for frisk, selv i medsø. Så efter at være roet ud kl. 04.50 føltes det nu ved middagstid herligt stille og varmt i bunden af Stavernøens indhav. Tilmed dejligste båd- og teltplads på strandengen, omgivet af klipper i vekslende farver og højder. Og det statelige fæstningsanlæg på hjørnet lige overfor det gamle arsenal Frederiksværn ved Stavern by gav sceneriet karakter. Men efter middagsmaden og -luren skulle der provianteres i Stavern; sandsynligvis fandtes eneste mulighed for forbindelse over sundet til byen ved fæstningen. Altså i vej derhen med indkøbssæk og vandspande.

Der stak et hoved op over bastionen iført en art cowboyhat og en svær prismekikkert, som tydeligvis iagttog vor færden.

Stavernsøen med Frederiksværn Frørup fot.

Iøvrigt tilsyneladende ikke en sjæl på stedet – bortset fra en meget gammel og stivbenet og meget hæs hund, som for enden af en primitiv pælebro »vogtede« en synkefærdig beboelsespram, lige neden for fæstningen ind mod lagunen. Dens triste »gøen« og vor sælsomme adfærd hidkaldte »sheriffen« med kikkerten på maven.

Vi forespurgte, om der var nogen form for offentlig befordring til Stavern by, men det var der ikke; om det skulle være muligt at låne eller leje en jolle til formålet, men det var »nok så vanskelig en sak«. Imidlertid blev vi bedt indenfor, gennem salig Fr. V's smukke portal, op i højheden. – I 1700-tallet har anlægget jo nok været ment som en ubehagelighed, men nu var det den rene idyl med læ, sol og skygge efter behag langs mure og volde og med maleriske kontraster mellem bevoksningens grønne, klippernes røde og gråblå nuancer, det massive firkantede og det kraftige runde batteritårns kampestensmasser, den noget forfaldne, men smukt harmoniske, okkermalede træbygning midt i anlægget.

Vi hilste på en i liggestol henslængt, kunstnerisk udseende dame og blev budt på skygge på et par vakkelvorne bænke. Damen spurgte straks, om vi var malere – formodentlig var

Landgang, Stavernøen Harder fot.

det vore alpehuer og øvrige krøllede kluns, der gav hende den tanke. Men vor vært, (der kort forinden havde fået hele historien), forklarede, at de to herrer ville prøve at komme over til Stavern, efter at de sammen med en tredie herre, der var efter-

Før starten (Kleven) Harder fot.

ladt ved teltet inde på øen, var kommet roende hertil fra Kleven. Hvilket udløste et rædselsudbrud fra damen: »Har Dere roet fra Mandal – forbi Rakkeboerne? Åh, herregud!« Vi kunne berolige hende med, at foretagendet trods blæst og sø dog ikke ligefrem havde været livsfarligt, fortalte lidt mere om turen og hørte til gengæld fortælle om fæstningen og den kønne gule bygning, hvor Tordenskjold havde resideret som kommandant. Bygningen og fæstningsanlægget var om sommeren af militæret stillet til rådighed for en kunstnerkoloni, medens resten af øen var offentlig tilgængelig.

Men tiden gik, og måske belavede butikkerne i Stavern sig allerede på at lukke; så vi måtte bringe vort egentlige ærinde på bane igen. Og efter en undersøgelse i det omliggende terræn skaffede vor vært os en jolle til låns, »men bare for halvanden time – efter reglementet!«(?). Båden lå i den lille havn lige neden for bastionen. – Det skulle vise sig at være en »nok så vanskelig sak« at ro den korte, rundbundede norske pram over det blæsende og strømfyldte sund til Stavern by.

God lejrplads på lille ø

Tvorup fot.

Morgenmåltid anrettet på fordækket

Tvorup fot.

12. juli.

Tværs af Sandefjordens brede munding blev vi prajet af en morgenduelig sommergæst i motorbåd: »Er den forrykte gamle tandlæge Kaarsborg heroppe i år? – hils ham fra Kjerringviken!« Hvilket herved bringes videre til den gæve høvding – selv om han i virkeligheden staves med e i enden.

12.–13. juli.

Han begyndte med at skælde ud, højlydt, energisk; først på nogle motorbådsgæster, som i al stilfærdighed havde lejret sig på »græsset« mellem kokasserne lidt borte fra vort telt – og nu kom turen til os. Iført overtræksbukser (med de lange uldne stikkende et godt stykke ovenud), islandsk sweater og Edenhat stod han i teltdøren, begge hænder fast om stangen, hovedet skiftevis til højre og venstre, og overøste os, der lå fredeligt og røg piberne efter et fortrinligt måltid: »... kender ikke til international høflighed – disse svenske, danske og norske

vil alle være herrer – ingen spø'r om lov – der er privat grund – huset mit ligger lige der borte« (det var os umuligt at se noget hus ved stedet, som vi havde antaget for en offentlig stejleplads). Motorbådsfolkene, som havde misforstået hans særegne façon at indlede en hyggelig prat på, havde pakket deres madkurv igen, og nu knaldede de væk fra broen, lige forbi hans bundgarn, hvorfor de fik en sidste hilsen med på vejen: ». . . og så jager I med den fart måske en stor laks bort fra garnet mit!« Men han måtte overgive sig, da vi gjorde ham opmærksom på, at det jo dog også kunne tænkes, at de jog en mægtig laks lige ind i garnet hans! Så slog han helt om: »Der er kalt vann i brønden, hvis I har snaps – nå, ikke? – så øl da – nå, heller ikke?« Og gamlingen fortalte hvalfangerhistorier jævnsides med sin opfattelse af statens væsen, om sine orteogsötti (»men du der, du er bort i de femti!«), om fornuftig omgang med øl og sprit (»bare drikke sig fuld 4–5 gange om året, til daglig bare en halv bajer«), om sit nuværende fiske- og landbrug (som bestod i udlejning af græsning til en halv snes »forbandede kvier, som skiter hele plassen min til«), om købmanden, der her i kommunen ikke måtte sælge øl (»men den stakkels mand

Landgang ved landhandlerens brygge Frerup fot.

Måltid i teltet (bemærk pisegrejerne på teltstangen) Frerup fot.

hjælper os, så godt han kan«); han havde et sikkert middel mod hold i ryggen, nemlig et stramtsiddende åleskind på den bare hud, garanteret effektivt! Han og vi morede os dejligt – ikke mindst, når han stampede i jorden og fægtede med armene for at jage kvierne væk.

Tidligt næste morgen rogtede han sit bundgarn hjulpet af konen og sønnen, hvorefter han, udstyret med svært olietøj og sydvest, roede storbåden med nattens fangst ind til »den stakkels købmand« uden øl.

Men vi lod regnen gøre sig færdig, inden vi stødte fra.

14. juli.

Det havde været varmt i mange dage, og flere eftermiddage i træk havde vi hørt tordenen rulle inde over land, og himlen havde gjort sig sort. Hidtil havde »vejret« kun lige tangeret vor kurs – men nu var det over os, ubarmhjertigt! Det gungrede og knaldede ned i vandet ikke mange stenkast til styrbord, det styrtregnede med vældige klask og haglede med isklumper, og søen viste sit hvide gebis. Vi måtte ind i læ bag en pynt, dog viste det sig helt udelukket at tage båden på land, hvor vi kom

ind; men det lod sig gøre at holde »Fr. IX«, selv stående på stenene ved siden af og med en lang forfangeline gjort fast på land. – Omsider skiltes himlene igen, vi fik lænset båden, vendte og gik tilbage til Ringhaugholmen, hvor de uldne sweaters og raksokkerne fra køjesækkenes tørre indre spredte varme og velvære.

15.–16. juli.

Der måtte jo være noget særligt på færde, når der var sådan flagsmykket, og kanonsalut rullede over byen. Det var der også, for Kong Olav besøgte sin flådestation Karl Johannsvern for første gang efter sin tronbestigelse og specielt idag i anledning af byen Hortens 100-års jubilæum. De gode »Hortensiere« fejrede sig selv med stor varemesse, flåderevy på fjorden, kongefest i stadsparken, sportsarrangementer o. m. a. – Mange har jo nok hørt om, at overdreven sport kan være farlig – vi skulle her i Horten erfare, at sporten også kan jage godtfolk fra hus og hjem! – Vi blev som sagt festligt modtaget og fik særlig tilladelse til at passere kanalen, der adskiller Karl Johannsvern fra byen, til Horten Roklub, der ligger på

Frorup fot.

Magre og solbrændte. Kanalen ved Horten

D.S.R.s „Fr. d. IX" i Horten roklub

Frorup fot.

militær grund ved kanalens nordre ende. Vi, »Fr. IX« og vort telt på klubbens græsareal befandt os lige midt i festivitas'en med hele norskeflåden for svaj på bugten, kongeskibet »Norge« på fløjen, flag og vimpler overalt, livlig trafik af chalupper, kongelandgang.

Teltet rettet ind og strammet fint op, alt ordnet og stuvet af vejen og vi selv pudset op til landgang og hotelmiddag undrede vi os en smule over de mange kvindelige gymnaster, der trænede i det lejrområde, vi måtte passere for at komme gennem porten ud i byen; men det hæftede vi os ikke ved. Nu ved 16-tiden var madlysten stor, og vi fandt da også efter flere forgæves forsøg et hotel i byens modsatte ende, hvor der endnu var varm mad i behold – de øvrige var spist ud af huset af de mange jubilæumsgæster. Vi gav os god tid til at se på festlighederne, på Kong Olav og på de smukke bygninger og anlæg på Karl Johannsvern, og sådan ved 21,30-tiden mente vi det passende at opsøge vor boplads. Men vagten ved

Frørup for.

N. S. R.s bådehus og restauranten „Lanternen" på bygdø

»vores« låge sagde nej! Hvad han, vagtkommandøren af marinen, og hans mænd mente med det? Joh, det betød, at området var afspærret! »Jamen, hør nu her . . . .« »Ikke no'e å gjøre!« »Men må vi lige ha' lov at . . .«. – Telefon til vagtchefen: »Admiralen har beordret, at ingen må komme ind – vi har ansvaret for over 200 fremmede kvindelige gymnaster, så Dere må forstå . . .«. »Jamen, hvis vi nu bare . . .«. Men efterhånden gik de militære forordningers ubønhørlige strenghed op for os, og vi indså, at al yderligere aktion ville være forgæves. – Ingen taxi; til fods tilbage til vort middagshotel; alt her og på alle andre hoteller fuldt belagt; en svensk affärsman gav os det råd at prøve messens værelsesanvisning; altså til fods til messens sekretariat (= folkskolens lærerværelse), hvor en kvik messepige ordnede et privat 3-sengs værelse for os, alt imens hun passede telefon, skrev på maskine, snakkede i talkie-walkie og røg cigaretter i store sug. – Ingen taxi; sjokket langt og højt op i den noget så modsatte ende af staden til noget, der hed Øvre Keiserlmark; på anden sal; klokken halv fireogtyve; og fra vor suite – hvis hovedinventar var en jernseng og to bårelignende soveapparater – var der som et særligt raffinement

den skønneste udsigt til det illuminerede »Norge« på bugten lige neden for vinduerne – og lidt fjernere til »Fr. IX« og vort dejlige »opredte« telt med alt vor kluns! – Men vi sov som norske fjelde!

Næste morgen klokken godt fem prikkede vi på ruden til den søvnige vagt ved lågen. Han sagde minsandten osse nej! »Jamen se nu lige efter i vagtprotokollen, for i den står der . . .« »Der står bare, at alle skal purres klokken et kvart på seks i anledning af defileringen for kongen.« – Vi lovede det unge menneske i smukke vendinger ikke at sige til en mors sjæl, at vi nu listede ind gennem den kvindeligt slumrende lejr, stuvede vor båd og stak af op i Oslofjorden. Og vi var ude, inden splitflagene var i top på orlogsmænd og bastioner.

p. j. j.

Dæk Dem i
DET GJENSIDIGE FORSIKRINGSSELSKAB
DANMARK

Svensk skovsø Haut fot.

Ski- og orienteringssektionen 1958

ÅRET, der gik, adskiller sig ikke væsentligt fra de foregående år. Løbene var nogenlunde de samme, og løberne ligeså, selvom vi med glæde har set nogle nye medlemmer ved flere af efteråvssæsonens løb.

Efterhånden er det lykkedes samtlige sektionens mandlige A-løbere at tage springet ned i B-klassen, hvor chancerne for en hæderlig placering selvfølgelig også er større.

Det er dog ikke blot D.S.R., der har måttet give afkald på deres A-løbere. A-klassen er i løbet af de sidste par sæsoner blevet kraftigt reduceret, hvilket imidlertid ikke skal opfattes som nogen tilbagegang for O-sporten, men snarere som en skærpelse af konkurrencen i toppen.

I dame-A har sektionen sit sikreste kort i *Hanne Voigt*, der året igennem konstant har ligget blandt de bedste af damerne.

Af Hannes individuelle resultater skal bl. a. nævnes: næstbedste dansker med en 5.-plads ved landskampen mod Sydsverige, der afholdtes ved Karlshamn i Blekinge, en førsteplads ved kredsmesterskaberne ved Slagelse og en andenplads ved Frederiksbergløbet i Asserbo. Ved Danmarksmesterskaberne blev Hanne nr. 8 af de 29 startende piger.

Sektionens øvrige resultater på de nationale og internordiske O-baner ligger mere på det jævne. *Lund* og *Røde* var med på det danske 7-mandshold til de nordisk-akademiske mesterskaber i Norge 10 km fra Oslo. De blev henholdsvis nr. 2 og 4 på holdet med placeringerne nr. 24 og 26.

Endvidere skal berettes, at i Djurslandsløbet sikrede *Røde* sig 1.-pladsen i B-klassen, og at sektionen i B-klassen iøvrigt flere gange holdmæssigt har placeret sig pænt, således med en 1.-plads ved Helsingør Roklubs løb ved Gurre sø og en 2.-plads til K.M. ved Slagelse. Som sidste resultat, der skal nævnes fra det svundne år, er, at *Høeg Rasmussen* vandt veteranklassen meget sikkert ved Helsingør Roklubs løb.

Årets Stifinderløb, det 14. i rækken, fandt sted den 20. april i skovene ved Sorø med *Røde* som banelægger. Deltagelsen var

Siesta ved gåsehuset Mikkelsen fot.

rekord for D.S.R. med ca. 250 deltagere. Løbet var kvalificerende for A- og C-klassen, og alt forløb planmæssigt, indtil det opdagedes, at den ene start i skyndingen var blevet placeret 100 m galt. Det havde desværre haft uheldige følger for enkelte af damerne, og resultatet blev, at kvalifikationen i dame-A blev sløjfet og flyttet til et af efterårets løb.

Ud over dette uheld var deltagerne tilfredse med banerne i det ikke særligt taknemmelige terræn for orienteringen. Omklædning foregik på Sorø Akademi, og målet lå umiddelbart op til dette, så den ydre ramme var helt i orden.

Sektionen har i det forløbne år afholdt de sædvanlige klubløb fortrinsvis fra Gåsehuset. Som sædvanlig har disse løb absolut ikke været årets ringeste, og adskillige af dem har budt på overraskelser, som er utænkelige ved de åbne løb. Deltagelsen har gennemgående været god ved klubløbene, og Gåsehuset har flere gange været fuldt optaget fra om lørdagen ved disse lejligheder, der sikkert hører med blandt det mest fremmende for D.S.R.'s klubliv.

Styret bestod i 1958 indtil generalforsamlinger i oktober af *Poul Erik Jakobsen (Røde), Erik Lund, Torben Gad* og *Mogens*

Præsen i Gåsehuset Haut foto

Haut. Ved generalforsamlingen trådte *Gad* tilbage som kasserer og blev afløst af *Knud Mikkelsen (Mikkel)*, og *Kell Christiansen* trådte ind som redaktør af bagsiden i medlemsbladet i stedet for *Haut*, der fortsætter som menigt medlem af styret.

M. Haut.

Rosportsfolk

må have FLEXO på armbåndsuret –

for ved roning – og al anden sport – må uhret kunne holde til lidt af hvert. FLEXO beskytter Deres uhr, for FLEXO kan ikke knuses. FLEXO slutter stævtæt og er altid klart.

FLEXO

UHRGLAS

Husk altid at forlange FLEXO-garantibevis!

KØBENHAVNS URMAGERLAUG

FLEXO fås hos banners-uhrmagerne, som har dette mærke på ruden

KASSEREGNSKAB FOR 1958

INDTÆGTER

	kr.	øre	kr.	øre
Kontingent			34.792	91
Tilskud og gaver:				
Ingeniør Rée's Mindelegat	27.000	00		
Ved Danske Studenters Idrætsforbund	8.565	00		
Universitetet	3.180	00		
Polytekniske Legater	2.000	00		
Materialetilskud fra D.F.I.R.	500	00	41.245	00
Salg af bøde	11.451	50		
Indtægt ved salg af skabe og emblemer	341	00		
Salg af cykelnøgler	194	85		
Skovrandy Rederi og aldræg	1.662	50		
Indvendige rester: Bank og gud	145	43		
Udlejning af lokaler	2.111	00	15.906	28
			91.944	21
Balance			1.089	77
			93.033	98

Klubbens pantegæld:
Klubhuset i Svanemøllebugten 150.000,00

UDGIFTER

		kr.	øre	kr.	øre
Underskud fra forrige år				2.867	27
Klubhuset:					
Leje af grunden		2.141	13		
— refunderet af bådeverket		190	00		
		1.951	13		
Skatter og afgifter		1.719	28		
Assurance		1.312	50		
Vand m. m. (afgift og vedligeholdelse)		649	25		
Nyanskaffelser og vedligeholdelse		6.535	14		
Telefon		1.308	47		
Renholdelse		4.251	50		
Andre udgifter		31	00	17.578	23
Bådene:					
Nyanskaffelser af både og ænder		5.300	00		
Vedligeholdelse af både og ænder		10.854	82	16.154	82
Daglig drift:					
Inspektør		3.859	06		
Brændsel		4.138	57		
— refunderet af D.F.I.R.	3.408,75				
Belysning		2.701	58		
— refunderet af bådeverket	152,38	10.689	21		
— indtægt i badstue	194,00	3.955	13	6.734	08
Fremme af klubliv:					
Fællesture		27	50		
Gymnastik, håndbold, svømning		2.623	50		
Tilskud til skuespillere		250	00		
Officielle meddelelser		2.396	03		
Udgifter ved restauration		3.799	92		
Udgifter ved leasing og vandgymnastik		1.371	02		
Andre udgifter		195	50	10.063	77
Administration:					
Kontorindbrud		4.202	00		
Kontorartikler, porto etc.		1.344	00		
Andre udgifter		219	20	5.765	20
Repræsentation:					
Annoncer	7.314,12				
— indgår for annoncer	1.498,75	5.815	37		
Andre udgifter		1.365	63	7.181	20
Kapitalomkostninger:					
Driften af bådehuset Sydhavnen		1.210	76		
Nyanskaffelser af både og ænder		4.410	00		
Vedligeholdelse af både og ænder		1.410	67		
Indskud, investeringer, renter til kapitalinvestering		7.393	49		
Gravsted og premier		141	57		
Motorbåd: Reparation, pladsleje etc.	999,75				
Benzin	236,20	1.235	95		
Tryksager		7.000	00		
Universitetsmatch: udgift	1.950,10				
indtægt	1.000,00	950	10	23.952	74
Gladhuset: Vedligeholdelse m. v.	206,74				
— lejeindtægt	145,00			61	74
Nivåhuset: Vedligeholdelse m. v.	236,64				
— lejeindtægt	80,75			145	89
Kontingent til D.F.I.R.				1.405	00
Bidrag til Begravelsesforeningen				1.124	00
				93.033	98

København, den 4. februar 1959.

B. BOESEN,
kasserer

ERIK HAAMANN, OVE PETERSEN,
revisorer.

Danske Studenters Roklub

kan dække en students hele fritids-behov. Klubbens virksomhed er så alsidig, at der uden overdrivelse kan siges, at den kan fylde fritiden for den roer, som blot forstår at udnytte den — og det året rundt. Betingelsen er blot, at den pågældende bekender kulør — at han erkender sig selv som roer, med liv og sjæl. Det er denne indstilling hos klubbens inderkreds, der gennem årene har gjort klubben til, hvad den er i dag.

Her er en summarisk opregning af klubbens mange virkefelter — hver for sig så omfattende, at en nærmere redegørelse kunne fylde sider.

Selve roningen på søen varer fra april—oktbr. inkl.; den omfatter motionsroning, kaproning og langtursroning. Alt efter den enkeltes »lynne« falder man til blandt morgenroere, scullerroere, »torsdagsroere« eller lignende smågrupper med deres egen fællesinteresse; man går særlig ind for Nivåture eller bliver »lynbadere«, roere, som på en halv time når tilstrækkelig langt ud i Sundet til en frisk dukkert uden besværende trusser. Langturene kan falde herhjemme eller med tiden gå langs Norges eller Sveriges skærgårdskyster. Kaproning kan drives som klubmatcher; eller målbevidst stræb kan føre til fornemme løb i udlandet, måske til mesterskaber og lange rejser. Hver form har sin berettigelse — formerne er så mange, at enhver kan finde en hylde, der passer ham (der findes også »sandkasseroning«!). — Og gennem det hele går den røde tråd: sammenholdet og kammeratskabet.

I land ligger klubhuset med *sine* mange muligheder. Der er badstuen; der er solterrasserne; der er slyngelstuen med den gode middag til en billig penge. Der er billarderne og bordtennissen. Der er bassinet til instruktion og forcræning for kaproerne (begynder i januar). Der er kaproningsbasen i Sydhavnen, også med badstue. Der er de store festlokaler i selve klubhuset, med fester, film og foredrag. Og der er endelig hele arbejdet, som skal gøres for at klubben kan trives. Også dette er fornøjelse — ellers havde vi aldrig haft rochefer, ellers udkom medlemsbladet og årbogen ikke, og ellers blev festerne ikke arrangeret. Der er masser at rive i — om man vil.

Og efter rosæsonen begynder gymnastikken med håndbold og svømning, arrangeret på Metropolitanskolen og i Nørre Allé, de fem dage om ugen, med tider der passer enhver. Om søndagen lokker skisektionen til hjemlig orienteringssport gennem de danske skove, med afstikkere til svensk, vidtstrakt terræn. Og når lejlighed byder sig, tager skisektionen på skirejser og klatreture i nordiske fjelde eller i Alperne. Til daglig står Gåsehuset ved Ravnsholt åbent for medlemmerne.

Er det hermed klart, at om en mand er ROER, kan det præge ham helt? Og give ham alt, hvad han kan ønske sig af sin fritidshobby. Vi har givet ikke sagt for meget.

Her kommer nogle facts om D.S.R..

Vi ejer Klubhuset i Svanemøllebugten; Træningshuset i Sydhavnen; Nivåhuset i Nivå og Gåsehuset i Allerød. Vi har adgang til Gjerneshytten i Norge. Vor flåde tæller 53 både af alle typer: 2- og 4-årers inriggere, træningsscullere, motionsscul-

lere, kaproningsscullere. Halv- og heloutriggede toere, firere og ottere. Motorbåd. Telte og andet langtursmateriel. – Medlemstallet i 1958 var cirka 650 aktive.

Kontingentet er 9 kroner om måneden i 10 måneder (ved rettidig indbetaling); efter 5 års aktivt medlemsskab er kontingentet 7 kroner om måneden (også i 10 mdr. ved rettidig indbetaling). Passive (som kan deltage i alt undtagen roningen) betaler mindst 20 kr. om året. Omklædningsskab koster 3 kr.

Som medlemmer optages enhver, der har studentereksamen eller adgangseksamen til Danmarks tekniske Højskole.

I sæsonen fås indmeldelsesblanketter ved henvendelse i klubhuset i Svanemøllebugten eller pr. telefon RY. 48. Postadressen er Strandvænget, Kbhvn. Ø.

HEMPEL'S
er søstærke

Hempel's **BÅDLAK NO. 10** giver træværket en blank, knaldhård men dog elastisk overflade, som hverken revner, skaller eller bliver hvid af fugtighed.

HEMPALIN Lakfarve er en slidstærk, hurtigtørrende slutstrygningsfarve, der er let at påstryge. Den giver en blank, hård, elastisk overflade og leveres i en lang række nuancer.

Hempel's **ABSENTA** er den hurtigste og mest effektive lak- og farvefjerner. ABSENTA er ikke brandfarlig og angriber hverken træ eller metal.

HEMPEL'S SKIBS FARVER ®

J. C. Hempels Skibsfarve Fabrik A/S

AMALIEGADE 8 · KØBENHAVN K · (0154) MINERVA 3842

Det danske Smørrebrød

Hin HERAKLES, der lammede en Løve
med samme Lethed, som han Næsen snød,
blev bleg, da ZEUS som sidste Styrkeprøve
forlangte et Fad lækkert Smørrebrød.

Hvad danske Kvinder for en Leg vil regne
blev Bankerotten for en græsk Gigant.
Mod Hellas Piger lyser vore egne —
Olympens Krands de ved et Køkken vandt!

Af Aal, Tomater, Lax og Ost de sætter
en Blomsterhave paa dit Frokostbord.
Hver Formiddag du plyndrer dets Asietter,
men lige frodigt Havens Væxter groer.

Thi som en kyndig Gartner tog sin Kande,
hvergang en Blomst af Solens Brand blev bidt
du griber daglig Flasken forat vande
det fine Frokostbord — med Aquavit.

Fra Morten Madsvend's
»Det Danske Bords Glæder«.

AALBORG TAFFEL AKVAVIT

RICH. STEENBECK KBHVN.